СЕРЕДА, 17 ЖОВТНЯ 2007 РОКУ ■ № 187 (4187)

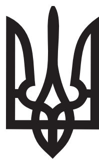

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Підсумки дострокових виборів підбито

Підсумки голосування по Україні

Проголосувало: 23315257 Не підтримали жодного: 637185 (2.73%)

Назва політичної партії (блоку)	Голоси "ЗА"	% "ЗА"
1. КПУ (оновлена)	68602	0.29
2. ПНЕРУ	33489	0.14
3. "Український Народний Блок"	28414	0.12
4. Партія регіонів	8013895	34.37
5. Партія Вільних Демократів	50852	0.21
6. СПУ	668234	2.86
7. "Блок Литвина"	924538	3.96
8. БЮТ	7162193	30.71
9. Блок Людмили Супрун	80944	0.34
10. Блок "Християнський блок"	24597	0.10

15 жовтня о 17.45 перегорнуто ще одну сторінку в історії незалежної України. Саме в цей час усі 15 членів Центральної виборчої комісії підписали протокол про встановлення офіційних результатів виборів до Верховної Ради 30 вересня 2007 року.

За остаточними даними,

- за Партію регіонів віддали голоси 34,37 відсотка виборців;
- БЮТ — 30,71;
- блок «Наша Україна—Народна самооборона» — 14,15;
- Комуністичну партію — 5,39;
- Блок Литвина — 3,96 відсотка виборців.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ НОВИНИ

У вересні ВВП зростав швидше, ніж у серпні, однак це не поліпшило макродинаміки

Як повідомив Держкомстат, зростання валового внутрішнього продукту у вересні становило 6,2 відсотка проти відповідного періоду минулого року (у серпні — 5,8). Поза тим його динаміка за підсумками дев'яти місяців уповільнилася до 7,3 відсотка (за січень—серпень — 7,5, за перше півріччя — 8 відсотків).

(Закінчення на 5-й стор.).

Стрімко дорожчає все

За даними кримських статистиків, з початку року в автономії на 37,1% подорожчали овочі, на чверть —фрукти, наполовину — масло, на 32% — яйця, більш ніж на 11% — м'ясо і м'ясопродукти, а також хліб і хлібопродукція. У зв'язку з цим представник Президента України в Криму Володимир Хоменко звернувся до глави уряду автономії та в держінспекцію з контролю за цінами й територіальне відділення Антимонопольного комітету. Як повідомив у бесіді з журналістами В. Хоменко, нестабільна цінова ситуація і на ринку непродовольчих товарів. Приміром, зростання цін у сфері послуг охорони здоров'я становить 7,8%, в освіті — 12,6%, на транспорті — 6,7%. Паливо й мастило подорожчали майже на двадцять відсотків. Особливу стурбованість викликає стрибок цін за останні два тижні. На думку представника Президента, на формування регіональних цін значною мірою можуть впливати місцеві органи влади, **інформує наш власкор Віктор ХОМЕНКО.**

Буде льодовий стадіон

Цією ідеєю сповнений міський голова Чернівців Микола Федорук. Днями він провів перемовини з президентом Федерації хокею України Анатолієм Брезвіним, під час яких досягнуто домовленості, що федерація перерахує Чернівцям 15 мільйонів гривень. Міська рада вже підшукує підходящу ділянку площею 3 гектари для побудови сучасного критого льодового майданчика з трибунами на 500 місць. Либонь, він прикрасить новий мікрорайон по вулиці Рівненській. У реалізації проекту виявили бажання взяти участь місцеві інвестори, і, схоже, на їхні пропозиції відгукнуться, адже льодовий майданчик має стати лише частиною цілісного комплексу Льодового палацу на кілька тисяч місць, **повідомляє наш кореспондент Сергій СУЛИМА.**

КОРОТКО

- У Дніпродзержинську вийшли на лінію перші муніципальні автобуси.
- У Туркменистані проходять Дні українського кіно.
- Від приватизації севастопольських об'єктів державної власності держбюджет за дев'ять місяців отримав 3 215, 44 тисячі гривень.
- Питання взаємного захисту прав та інтересів громадян України та Іспанії обговорять 18—19 жовтня у Мадриді.

(За повідомленнями Укрінформу.)

Дніпропетровська трагедія: кількість жертв зростає

У день жалоби за загиблими дніпропетровцями жертв стало вже сімнадцять, з яких п'ятеро — діти. Але поки що встановлено особи лише десяти загиблих: Дарина Бірюкова, 14 років; Олександра Іщенко, 16 років; Богдан Троценко, 18 років; Світлана Єгорова, 20 років; Сергій Клейменов, 23 роки; Олена Петрушевська, 25 років; Вікторія Велика, 26 років; Ігор Костарьов, 34 роки; Олександр Васькевич, 42 роки; Людмила Велика, 53 роки.

До цього списку, що висить у коридорі СШ №76, щоденно приходять люди і стоять із запаленими свічками.

Нині на місці вибуху тимчасово припинено розбір завалів через небезпеку обвалу вцілілої стіни. Віце-прем'єр-міністр Андрій Клюєв повідомив: «У зв'язку з тим, що дуже багато плит та консолей, що нависають, ускладнена ліквідація наслідків цієї аварії. Тому з іншого боку будинку нині монтують баштовий кран, щоб розпочати демонтаж безпосередньо усього будинку».

(Закінчення на 6-й стор.).

Депутат від Блоку Литвина Михайло СИРОТА: «Блок Литвина визначиться з підтримкою лідера БЮТ Юлії Тимошенко на посаду Прем'єр-міністра тільки після створення у парламенті більшості і висунення її кандидатури на цю посаду».

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Угоду про створення демократичної коаліції парафовано

Одразу після зустрічі з главою держави Віктором Ющенком і після оголошення офіційних результатів виборів у секретаріаті Президента в присутності журналістів голова політради блоку «Наша Україна—Народна самооборона» В'ячеслав Кириленко та лідер БЮТ Юлія Тимошенко парафували угоду про створення демократичної коаліції. Раніше прес-служби політичних сил анонсували підписання угоди на вівторок. Як пояснила лідерка БЮТ, парафування відбулося через те, що «угода повністю підготовлена і не залишилося жодного неузгодженого пункту».

«Ми зробили висновки з багатьох процесів, які були в попередні роки. Ми твердо знаємо, що робити, ми твердо знаємо, як робити і з якою командою», — наголосила вона.

(Закінчення на 2-й стор.).

Відбувся п'ятий раунд переговорів з ЄС

Переговори пройшли в Брюсселі в рамках трьох робочих груп — з питань політичного діалогу, співробітництва у сфері юстиції, а також економічної співпраці.

Напередодні заступник міністра закордонних справ України Андрій Веселовський зазначав, що Україна сподівається завершити роботу над новою посиленою угодою про партнерство і співробітництво з Європейським союзом наприкінці майбутнього року, а майбутнє засідання буде не останнім. Крім того, як відзначалося раніше, підписання посиленої угоди Україна—ЄС можливе тільки після формального вступу України до СОТ, що істотно спростить переговорний процес. Міністр закордонних справ Арсеній Яценюк також наголошував, що ключовою складовою посиленої угоди є створення зони вільної торгівлі з ЄС. Значною мірою розуміння в питанні європерспектив України було досягнуто під час нещодавнього візиту Президента України Віктора Ющенка до Франції. Під час зустрічі В. Ющенка з президентом Франції Ніколя Саркозі порушувалося, зокрема, і питання про посилену угоду Україна—ЄС. Схоже, поріг консерватизму однієї з ключових країн Євросоюзу стосовно наших європерспектив тоді було подолано.

Повідомлення

У понеділок, 15 жовтня, сталося загоряння в одному з корпусів Верховної Ради України, а саме в будинку по вул. Садова, 3, що нині перебуває на ремонті.

Як повідомили в Управлінні справами апарату Верховної Ради України, о 12.20 у кімнаті № 601 за зазначеною адресою загорівся ящик для сміття. Через кілька хвилин загоряння було ліквідовано за допомогою вогнегасника працівниками Управління справами. Матеріальних збитків не завдано.

Також спростовуємо інформацію, поширену деякими ЗМІ, про те, що нібито під час гасіння пожежі відбулося залиття приміщень інших поверхів.

Прес-служба Верховної Ради України.

■ ФОТОФАКТ

У Міжнародному виставковому центрі (Київ, Броварський проспект, 15) відкрилася XVI міжнародна виставка «Охорона здоров'я». Працюватиме до 19 жовтня.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ У КОНСТИТУЦІЙНОМУ СУДІ

Результати волевиявлення не скасують, навіть якщо указ про них визнають неконституційним

На цьому наголосив позавчора на прес-конференції суддя Конституційного Суду Іван Домбровський. Нині у КС перебувають подання стосовно третього і четвертого указів Президента про дострокове припинення повноважень Верховної Ради. За словами Домбровського, навіть якщо КС визнає ці укази неконституційними, то це жодним чином не вплине на результати проведених виборів.

Також у понеділок КС оприлюднив рішення, яким визначив долю законів, прийнятих Верховною Радою попереднього скликання і не підписаних Президентом. Зокрема, це стосується закону про тимчасові слідчі комісії, змін до закону про статус народного депутата. Відповідно до рішення КС новообраний Голова Верховної Ради повинен буде офіційно оприлюднити не підписані Президентом закони, вето на які було подолане двома третинами народних депутатів попередньої Верховної Ради і які не встиг оприлюднити попередній Голова Верховної Ради.

Зокрема, у рішення КС наголошується, що ч. 4 ст. 94 Конституції необхідно розуміти так, що діючий Голова Верховної Ради невідкладно офіційно оприлюднює і опубліковує закон, прийнятий Верховною Радою України не менш як двома третинами від її конституційного складу під час повторного розгляду і не підписаний та не оприлюднений Президентом протягом десяти днів, якщо попередній Голова Верховної Ради не вчинив таких дій. При цьому під невідкладністю оприлюднення мається на увазі офіційне оприлюднення і публікація закону в пріоритетному напрямі — раніше інших актів.

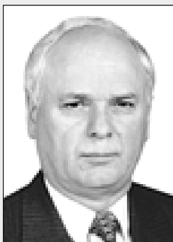

Вдячний за теплоту...

З нагоди 70-річчя від дня народження та 50-річчя трудової діяльності на мою адресу надійшли привітання від державних, політичних, громадських діячів, правоохоронних і судових структур, трудових колективів, навчальних закладів, представників науки, освіти, культури, медицини, дипломатів, рятувальників, чорнобильців, окремих громадян, засобів масової інформації, земляків, друзів.

Усім їм висловлюю глибоку вдячність за теплоту, щирість, визнання мого скромного вкладу у розбудову суверенної України, який я цілковито поділяю зі своїм мудрим, працелюбним українським народом.

Я і надалі в межах моїх сил і можливостей віддано служитиму Україні, українському народові.

Василь ДУРДИНЕЦЬ.

■ АКТУАЛЬНО

Репатріанти вимагають землі

У Сімферополі майже дві тисячі кримських татар провели мітинг з вимогами виділити землю репатріантам та повернути майно, що його відібрали під час депортації. Під гаслами «Поверніть нашу землю й будинки», «Земля — народу» учасники мітингу заявили, що мають намір цивілізовано покликати до відповідальності кримських чиновників за появу нового законопроекту, в якому за незаконне будівництво депутати запропонували штраф розміром до 500 мінімальних зарплат. Найбільше критики лунало на адресу кримського уряду. Мовляв, самі керманичі нехтують законами й нечесно розпоряджаються землею півострова. Придуманий ними закон про кримінальну відповідальність за самозахоплення не стосується тих, хто захопив і знищує ботанічний сад, будує елітні вілли на південному узбережжі та в заповідниках, і тих, хто перетворює міста на бетонні джунглі. Вони свій закон застосовують тільки проти простих людей, хто хоче отримати 8—10 соток землі й реалізувати своє конституційне право на житло. Організатори мітингу наголосили: «Ми прийшли висловити обурення тим, що протягом багатьох років кримська влада ні на крок не наблизилася до вирішення цієї проблеми».

Віктор ХОМЕНКО.

Люди помирають на робочих місцях

За 9 місяців цього року на підприємствах Полтавщини загинула 21 особа, що на 11 чоловік більше, ніж за аналогічний період минулого року. За інформацією Держгірпромнагляду в області, збільшується не лише смертність на виробництві, а й травматизм. Виробничі травми одержали 285 осіб (торік — 245). Значно зріс травматизм на робочих місцях у Полтаві, Кременчуці, Комсомольську, Лубнах, а також у 9 районах області. Найбільше людей постраждало на підприємствах машинобудівної галузі та в аграрному секторі області. Серед головних причин травмування й загибелі на виробництві — порушення правил та інструкцій з охорони праці, неефективне навчання правилам безпеки та застаріле обладнання, на якому доводиться працювати, **передає наш власкор Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ**.

Угоду про створення демократичної коаліції парафовано

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА.

(Початок на 1-й стор.).

Остаточно документ буде підписано на першому засіданні новообраної Верховної Ради. «Точно така угода без змін буде підписана в перший день засідання Верховної Ради шостого скликання, як це передбачено Конституцією України і Регламентом парламенту», — відзначив В'ячеслав Кириленко. Він прекконаний: підписана угода — це новий курс країни, оскільки програмна частина документа є головним і тим, що об'єднує обидві політичні сили. Водночас голова політради зауважив, що окремим пунктом зафіксовано неможливість створення коаліції з Партією регіонів і КПУ.

Лідери демократичної коаліції запевнили, що інтриг у питанні розподілу посад немає, і в угоді збережено принцип, за яким БЮТ пропонуватиме Прем'єр-міністра, а «Наша Україна—Народна самооборона» — Голову Верховної Ради. Однак перший ці прізвища почує глава держави, розгляне запропоновані кандидатури, прийме рішення і оголосить його громадськості.

Ознайомитися із змістом коаліційної угоди можна буде вже сьогодні. Принаймні Юрій Луценко пообіцяв, що вона «в середу буде на всіх наших сайтах». Оприлюднення документа відклали на день через жалобу в зв'язку з вибухом газу і людськими жертвами у Дніпропетровську.

Чи пристане до демократичної коаліції Блок Володимира Литвина, поки що невідомо. За словами Юрія Луценка, «сьогодні м'яч перебуває на полі команди Литвина, і в разі їх доброї волі демократична коаліція готова в офіційному порядку сісти за стіл переговорів». «Ми готові задовольнити їхні інтереси із спільної роботи на країну», — зазначив він і додав, що йдеться не про посади, а про спільний план дій з розвитку української держави.

Натомість Партія регіонів наполягає на своєму праві входити до правлячої коаліції. «Як переможці виборів, ми зробимо все належне, щоб у найкоротший термін сформувати таку ефективну коаліцію політичних сил у Верховній Раді, котра відображатиме інтереси максимального числа виборців», — йдеться у заяві, розповсюдженій прес-службою партії.

«Нехтування вибором українського народу неминуче призведе до руйнування економіки, громадянського миру і політичної стабільності в країні. Партія регіонів твердо наполягає на необхідності досягнення національного порозуміння з метою об'єднання народу України і створення ефективної влади. Ми закликаємо до цього всі справді патріотичні та відповідальні українські політичні сили», — зазначають регіонали.

Не відкидають вони і ймовірності неприйняття присяги кандидатами в народні депутати від Партії регіонів. Принаймні Юрій Мірошниченко відзначив, що такий сценарій став можливий завдяки прецеденту, створеному депутатами від БЮТ і «Нашої України». За його словами, це питання стане предметом внутріпартійного розгляду та обговорення, «однак уже тепер зрозуміло, що Партія регіонів не буде застосовувати інструментарій авантюристів задля політичної доцільності».

«Якщо наші опоненти діятимуть у правовому полі, дотримуватимуть усіх необхідних процедур та демонструватимуть повагу насамперед до закону — ми спокійно працюватимемо в опозиції, не надто переймаючись своїм статусом», — зауважив він.

Водночас Соціалістична партія не згодна з результатами виборів і заявляє про намір оскаржити їх у Вищому арбітражному суді. Про це повідомила голова Фонду держмайна, член Соцпартії Валентина Семенюк.

«Ми хотіли і хочемо почути від ЦВК пояснення, чому виборців у списках для голосування 30 вересня 2007 року стало майже на 3,5 мільйона більше», — заявила Валентина Семенюк. За її словами, «в Україні не було виборів, а був один великий бізнес-проект, і всі партії, котрі пройшли в парламент, — це клуби за інтересами, а не ідеологічні структури».

Однак «після того, що Президент Віктор Ющенко зробив із судовою системою, розраховувати на об'єктивне рішення ВАСУ особливо не доводиться», — зауважила вона. Звернення СПУ до суду зі скаргою на незаконність дій ЦВК «має стати попередженням на майбутнє», яке стосується передусім складання списків для голосування, переконана Валентина Семенюк.

■ ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ

Підсумки дострокових виборів підбито

(Початок на 1-й стор.).

Інші політичні сили не подолали тривідсотковий бар'єр. Жодну з політичних сил на виборах не підтримали 2,73 відсотка виборців. Явка виборців становила 62,02 відсотка. Тож розклад політичних сил у парламенті матиме такий вигляд: Партія регіонів отримає 175 мандатів, БЮТ — 156, НУ—НС — 72, КПУ — 27 та Блок Литвина — 20 мандатів.

Для оскарження результатів виборів вітчизняне законодавство відводить п'ять діб. Тож відповідно до частини першої статті 97 Закону «Про вибори народних депутатів» результати позачергових виборів мають бути офіційно оприлюднені у газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр» не пізніше 20 жовтня 2007 року.

■ ДО УВАГИ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОГО СУДУ

«Не віддавай мене, тату...»

Про дитячий будинок «Центр розвитку дитини «7», заснований відомим в Україні меценатом Іваном Сусловим — керівником агропромислової корпорації «Сквира», наша газета писало не раз. Доля його 24 вихованців вражає: холоднечу гіркого сирітства в минулому розвіяло нинішнє тепло любові та турботи, якими обігріли хлопчиків і дівчаток опікуни — подружжя Суслових і працівники закладу. Втім, слово «заклад» надто казенне, щоб передати сімейний затишок цієї домівки, неповторну атмосферу справжньої родини, яку неможливо змітувати напоказ.

Наталя Миколаївна та Іван Миколайович не люблять згадувати трагічні історії своїх діток і суворо забороняють робити це при них іншим. Кажуть, малята стільки натерпілися за своє коротке життя, що серце обливається кров'ю, хай швидше забудуть біди, як страшний сон. Тепер у них є батьки, є родина, люди, які ніколи не віддадуть на поталу своїх доньок і синів.

Автор цих рядків у дитячому будинку не випадкова гостя: буваю тут часто, знаю всіх хлопчиків і дівчаток на імена, знаю, звичайно, як і чому вони потрапили під опіку Суслових. Богдан і Ганнуся Першко — не винятос. У «Центрі розвитку дитини» вони із серпня 2003 року: добре пам'ятаю їхні перші дні в новій для них обстановці. Братик і сестричка після смерті мами формально залишилися напівсиротами, а фактично — круглими: батько не переймався ними ще за життя дружини, а після її смерті взагалі зник з «горизонту». Дітки залишилися з бабусею, Валентиною Яківною. Саме вона звернулася до Івана Суслова з проханням прихистити у себе сиріт: вона чула про його приватний дитячий будинок і тому впевнена за долю онучат. Сама ж не зможе їх підняти: стара, хвора, не має відповідних умов...

Документи про опікунство оформили як належить (батько дітей на той час був «в автономному плаванні», ні морально, ні матеріально сином і донькою не займався. Зрештою його позбавили батьківських прав). На непутьового зятя нарікала й Валентина Яківна. І не тільки на словах, а й на папері. Відповідні документи вона подавала спочатку до Києво-Святошинського, а потім Сквирського районного суду. Отже, все вирішувалося за повною згодою сторін. Єдине, про що попросила бабуся Івана Суслова, — компенсувати їй 3700 доларів затрат на похорон доньки: хто знає ближче Івана Миколайовича, не сумнівається у його згоді ці гроші дати.

Богдан із сестричкою вже освоювався в новій сім'ї, коли їхньою долею несподівано зацікавилися досі не надто перейняті нею родичі покійної матері. Ні, вони не виявляли бажання забрати сиріт до себе: вони просто надихнули бабусю на збільшення «такси» за дітей. Тепер вони «коштували» 100 тисяч доларів: згадую, як Іван Миколайович обурився від цієї новини: «Та я краще гроші на Богдана й Аню потрачу, ніж на здирників...»

Ось тоді і відбулося повернення «блудного батька». Де його відшукали і чому пробачили хамське ставлення до дружини та дітей — невідомо. Але можна здогадатися, для чого. Живий батько, хай і позбавлений прав, — найкращий інструмент для покарання «жадібного» Суслова. Боротьба за повернення дітей розгорнулася з дорослою жорстокістю. Я була свідком, як плакав Богдан перед поїздками на суд і хапався за «тата Ваню» — «не віддавай мене», як переживали інші вихованці Суслових. Зрештою Києво-Святошинський суд ухвалив рішення на користь «тата Вані» чи, точніше, його діток. Апеляційний суд Київської області підтвердив це рішення. Здавалося б, усе розвіялось, як «страшний сон». Богдан перестав зриватися ночами. Заспокоїлися інші діти: братика і сестричку ніхто в них не відбере...

І раптом, мов мороз серед літа. Верховний Суд передав касаційну скаргу «турботливого» татуся (запізніла любов до сина і доньки проте не надихнула його на бажання відвідувати їх у дитячому будинку, сплачувати аліменти чи бодай виявити якісь ознаки готовності утримувати Богдана й Ганнусю. До речі, цікаво, хто фінансує непоміченого у статках батечка у його судових змаганнях?) на розгляд до Дніпропетровська. Там попередні рішення перекроїли з точністю до навпаки. Розпачливий крик одинадцятирічного Богдана «не віддавай мене, тату» туди не долинув. А може, він нікого й не схвилював за валом нагромаджених справ...

Залишається сподіватися, що Президія Верховного Суду усе-таки зрозуміє, хто справжній батько «відсудженим» дітям...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Кожен має нести відповідальність перед своїм виборцем

■ ТОЧКА ЗОРУ

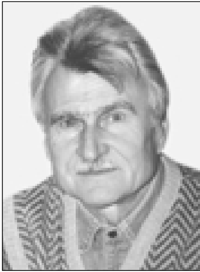

На запитання «Голосу України» відповідає народний артист України, актор Національного театру імені М. Заньковецької Святослав МАКСИМЧУК.

1. Яку коаліцію вдасться сформувати у новій Верховній Раді?

2. Чи буде під час політичних домовленостей про утворення парламентської коаліції та розподілу посад розіграно так звану «золоту акцію»?

3. Чи можливе створення широкої коаліції?

1. На мій погляд, має бути коаліція демократичних сил. Усе-таки час працює на те, що Україна мусить рухатися до визначення своєї самостійної дороги у світі. І ці вибори, хоча б хто що казав з іншого табору, довели, що народ наш прагне до тієї дороги. Як на мене, це однозначно.

2. Вона розігрується і розігруватиметься постійно. Було б дивно, якби цього не було. Але хотілося б, щоб Володимир Литвин, як людина із політичним досвідом і, як на мене, досить поміркований у політиці чоловік, цю «золоту карту» віддав знову-таки в ім'я найвищого блага не тільки своєї партії, на чому він постійно наголошував під час передвиборних перегонів, а на благо доброї справи, в ім'я створення всіх тих законів, які нині найнеобхідніші для того, щоб Україна здійснила прорив.

3. Широка коаліція, на превеликий жаль, є нереальною. Цебто вона може бути формально створена, хоча і в це я не вірю, але якби раптом її створили, то така коаліція знову-таки буде лише «мильною булькою», що ми дуже чітко побачили на підписанні Універсалу, запропонованого Президентом. Врешті-решт, кожен має нести відповідальність перед своїм виборцем. Якщо та чи інша сила заявляла про своє бачення історичного та економічного розвитку країни, то вона мусить це доводити вже на практиці. Бо інакше все має вигляд постійних торгів особистісного характеру. А час і історія уже вимагають більшої відповідальності особистості перед своїм народом, зокрема, очевидно, і перед своєю партією, яку вона очолює. Це однозначно.

Що стосується ролі Президента у процесі формування коаліції, то, певно, що в цій ситуації Президент зобов'язаний закликати до найширшого єднання. Але він був свого часу ініціатором підписання Універсалу і сам побачив фіктивність такого задуму: він, звичайно, ішов від найблагородніших намірів, але сили, які довкола, ведуть цинічну гру. Тому, на мій погляд, Президент має працювати на консолідацію нації, але водночас він мусить іти на чолі тієї сили, яка найбільше відповідає його баченню історичної перспективи. Щоб коли Президент Ющенко відійде, могли сказати, що він був той Президент, за якого маємо бути горді, бо він зробив усе, що він міг і на що його кликала історична доба.

Щодо Партії регіонів, яка на виборах набрала найбільше голосів, на мій погляд, вона відповідно має бути реально засвідчена при владі й зафіксована, щоб разом нести відповідальність. Але у світовій практиці коаліція безпосередньо, незалежно від того, хто найбільше набрав голосів, бере на себе відповідальність. Отож коаліція само собою, а вони нехай беруть те, що хочуть, те, що їм дадуть, що вони зможуть вибороти, довівши доцільність саме тієї посади, в якій вони можуть бути найбільше корисні для держави, а не тільки для себе.

Записала Юліана ШЕВЧУК.

Чернігівщина подолала 75-річний рубіж!

Урочисто відзначила 75-річчя утворення області Чернігівщина. Центральним місцем проведення святкових заходів стала Красна площа обласного центру та прилеглі до неї вулиці. Тут розгорнули презентаційні виставки всі райони регіону та головні підприємства. Просто неба відбувалися запальні виступи численних народних колективів. А ще в багатьох куточках лунала на повну силу захоплююча музика духових оркестрів.

Порадували своїми виробами різьбярі, вишивальниці, художники, гончарі, які розмістилися в містечку майстрів. Голова облдержадміністрації Володимир Хоменко та заступник голови обласної ради Олег Обушний поблизу павільйона «Укрпошти» взяли участь у спецпогашенні ювілейної марки, конвертів, присвячених 75-й річниці Чернігівщини.

Справжньою родзинкою заходу став стокілограмовий бутерброд із салом, прикрашений написом «75». У конкурсі «саломанів» перемогу здобув заступник начальника Чернігівського головпоштамту Ігор Семерякін, який з'їв майже кілограм сала. Йому дістався й аналогічний приз — смажене порося.

Урочистості продовжились в обласному академічному українському музично-драматичному театрі ім. Т. Шевченка. Державні нагороди, Почесні грамоти, відзнаки та подяки Кабінету Міністрів України, Верховної Ради України, облдержадміністрації і обласної ради були вручені багатодітним матерям, працівникам різних галузей народного господарства, судової гілки влади, правоохоронцям, освітянам, науковцям, спортсменам, а також представникам органів виконавчої влади та самоврядування.

— До позитивних процесів, які нині відбуваються на Чернігівщині, безпосередньо причетні і обласні депутати, — сказала у привітальному слові до учасників зібрання голова обласної ради Наталія Романова. — Депутатським корпусом обласної ради 5-го скликання ухвалено 9 цільових галузевих програм, затверджено Стратегію економічного і соціального розвитку області на період до 2015 року. Приємно, що в нашій області зростають обсяги валового регіонального продукту та середня зарплата, підвищується рівень народжуваності дітей. Після офіційної частини відбувся святковий концерт.

Естрадно-концертна програма за участю зірок української естради очікувала на чернігівців та гостей і на Красній площі. Урочистості тривали в неділю та понеділок. 15 жовтня в області з нагоди 75-річного ювілею проведено День відкритих дверей та урочисті збори в 554 місцевих територіальних громадах Чернігівщини.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

На знімках: голова облдержадміністрації Володимир Хоменко **(ліворуч)** вручає орден «За заслуги» III ступеня директору акціонерного товариства «Рудьківське» Бобровицького району; талалаївські музики.

Фото автора.

Лише колегіальність захистить від дурнів

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Представник БЮТу Іван Шилепницький керує Чернівецькою обласною радою більше року. Свою роль зіграли його колосальний досвід й управлінський талант. Він уже головував з 1996 по 1998 рік. Щоправда, тоді на громадських засадах, а 1998—2002 рр. очолював облраду на постійній основі.

Іван Шилепницький (праворуч) і народний депутат України 5-го скликання від БЮТ Петро Гасюк.

— Іване Орестовичу, ви не вперше очолюєте Чернівецьку обласну раду. Під час вашої першої каденції в раді були не тільки представники різних партій, а й депутати-«мажоритарники». Чи можна порівнювати рівень конструктивності депутатів, ступінь порозуміння тоді і нині?

— Будь-які порівняння складових показників роботи обласної ради різних скликань, на мою думку, грішитимуть суб'єктивізмом: надто вже різними кілька років тому були і є нині засадничі принципи, тактичні цілі та стратегічні завдання діяльності вищого органу представницької влади області. Водночас хочу наголосити на тому, що депутати крайового парламенту Буковини сьогодні є справжнім прикладом компетентності, зваженості й об'єктивності як у процесі прийняття управлінських рішень, так і в міжособистісних взаєминах. Особливо хочу акцентувати увагу на тому, що пленарні засідання обласної ради відбуваються у діловій робочій атмосфері, позбавленій будь-яких проявів ворожості чи то умисного ігнорування позиції опонентів. Вважаю це неабияким здобутком крайового парламенту нинішнього скликання.

Відрадно, що зрештою на нашій землі, традиційно відомій зваженістю і поміркованістю своїх працелюбних господарів, порозуміння запанувало не тільки на ланах і фермах, у навчальних класах та виробничих цехах, а й у владних кабінетах та сесійних залах обласної, районних та місцевих рад, на спільних засіданнях колегій обласної ради і обласної державної адміністрації. Саме у цій взаємодії вбачаємо запоруку успіху нашої роботи, підґрунтя для збереження суспільно-політичної, соціально-економічної стабільності та міжнаціональної злагоди.

— Нині ради обираються виключно за партійними списками. Чи є на території області виборчі округи, які зовсім не представлені в раді депутатами? Наскільки збалансованим, на ваш погляд, є теперішнє представництво? Як вирішується питання захисту прав виборців на не представлених у раді округах та районах?

— Депутатський корпус Чернівецької обласної ради — це згуртований колектив висококваліфікованих і самодостатніх особистостей, які, незважаючи на відмінності у політичних поглядах та переконаннях, є справжніми професіоналами та патріотами України і рідного Буковинського краю.

Зрозуміло, у нинішньому складі крайового парламенту представлені всі виборчі округи, розташовані на території області. Водночас за територіальним представництвом 64 депутати (61,5% від загальної кількості) представляють Чернівці, тоді як місто енергетиків Новодністровськ і Сокирянський район представлені одним депутатом кожний, Вижницький і Кельменецький райони — відповідно двома, а Гірська Путильщина формально не має жодного свого представника у депутатському корпусі облради. Наголошую — формально, адже нас обирали жителі усіх без винятку районів, міст, селищ та сіл області, тож кожному з них маємо приділяти однакову увагу і турботу. Досвід спільної роботи у п'ятому скликанні переконливо свідчить, що 104 депутати Чернівецької обласної ради у складі шести депутатських фракцій та одинадцяти постійних комісій напружено і відповідально працюють над розв'язанням нагальних проблем соціально-економічного, культурного та духовного розвитку Буковини загалом і кожного її регіону зокрема.

— Якими, на ваш погляд, мають бути принципи утворення обласної ради: на мажоритарній основі, за партійними списками, п'ятдесят на п'ятдесят?

— Вважаю, що політична структуризація українського суспільства — це об'єктивний і незворотний процес. Тож пропорційна система виборів до обласних та районних рад, міських та районних рад в містах обласного значення є цілком закономірною, такою, що сприяє підвищенню відповідальності партійних організацій за стан справ у конкретному регіоні. Копітка робота у депутатських фракціях та постійних комісіях сприяє утвердженню насправді демократичних норм в системі місцевого самоврядування. Натомість стрімкий перехід до виборів за партійними списками депутатів селищних та сільських рад у невеликих населених пунктах, де зазвичай немає міцних партійних осередків, може призвести до небажаних колізій. Зважаючи на те, що в сільській місцевості проживає найбільше виборців, до розв'язання їхніх нагальних проблем потрібно підходити зважено і відповідально, уникаючи спокуси популізму. Та й конкретних владних повноважень у місцевих рад набагато більше, отже, і рівень персональної відповідальності перед виборцями вищий. Відтак мажоритарна система виборів депутатів сільських та селищних рад наразі видається більш ефективною.

— Іване Орестовичу, чи не набридло вам спостерігати, як одна гілка влади багато у чому дублює іншу? Ви за виборних голів облдержадміністрацій?

— Це не панацея. Нині голова ОДА виконує накази зверху, навіть ті, що іноді не прийнятні для регіону. Це — мінус. Обраний голова облдержадміністрації має всі шанси пуститися у махновщину чи авторитаризм. Це теж не вихід. Я за багатократне підвищення ролі місцевого самоврядування. Фінансовий перекіс між обласним центром, райцентром і селом може знівелювати лише сильна модель самоврядування. Відповідно голови територіальних громад мають обиратися уже обраними до цього виконкомами. Лише така колегіальність захистить від дурнів та диктаторів.

За час своїх каденцій у кріслі голови я всіма силами намагався підняти сільський бізнес, малий і середній. Допомогти створити сільські промислові групи, які б об'єднали ініціативних селян. Допомогти людям приваблювати інвесторів на свої території. Іншими словами, дати селу змогу заробляти гроші. Проте без чіткої відповідальної державної політики заможне українське село не відбудеться.

Сергій СУЛИМА.

Фото автора.

НОВИНИ
СЕРЕДА, 17 ЖОВТНЯ 2007 ■ № 187 (4187)

Через брак вологи в грунті Миколаївщина не може завершити сівбу озимих *(Укрінформ)*

Як запевняють у Мінфіні, на компенсацію громадянам втрат від знецінення грошових заощаджень наступного року заплановано виділити 750 млн. грн. *(Укрінформ)*

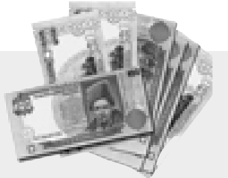

■ У НОМЕР

Громадян постійно обраховують через завищені тарифи на житлово-комунальні послуги

Буковина. За наслідками перевірок підприємств житлово-комунального господарства, які проводила Державна інспекція контролю за цінами у Чернівецькій області, споживачам повернуто 243 тисячі гривень, а також упереджено їхнє обраховування ще на 428 тисяч гривень. Попри це зменшено витрати з бюджету на дотації та субсидії ще на 260 тисяч гривень. Такі суми обраховування громадян виникли через застосування завищених тарифів на житлово-комунальні послуги, тим часом як дійсні тарифи відповідні виконкоми міських і селищних рад не оприлюднювали. Як повертатимуть кошти конкретним платникам, наразі з’ясовують.

Сергій СУЛИМА.

Щоб зробити кар’єру — бери участь у конкурсах

Луганськ. Холдингова компанія «Луганськтепловоз» провела конкурс «Керівник майбутнього», в якому взяли участь кращі молоді конструктори, технологи, інженери-виробничники заводу. Кожний представив свій проект модернізації виробництва і управління ним. Переміг майстер ремонтно-механічного цеху Сергій Столяров. Сьогодні «Луганськтепловоз» активно нарощує обсяги виробництва, тому на підприємстві зацікавлені у вихованні надійного резерву. Протягом останніх трьох місяців холдинг прийняв на роботу 500 осіб, серед яких багато молоді. Те, що фіналісти конкурсу мають перспективу професійного зростання, сумнівів не викликає.

Алла АНТІПОВА.

Нічна поїздка стала фатальною

Чернігівська область. Дві 17-річні дівчини та 27-річний хлопець загинули внаслідок ДТП на автошляху Ніжин-Березанка-Бурківка біля села Черняхівка Ніжинського району. Лихо сталося через те, що водій ВАЗ-21099 уночі не помітив ЗІЛ-45021, який стояв на узбіччі дороги. Ще троє пасажирів внаслідок аварії опинилися у Ніжинській центральній лікарні.

Сергій ПАВЛЕНКО.

■ ФОТОФАКТ

На кобзарському святі, що відбулося в житомирському облмуздрамтеатрі, мешканці й гості міста — Державна заслужена національна капела бандуристів імені Георгія Майбороди — привітали місцевого бандуриста лауреата премії імені Івана Огієнка Миколу Нечипоренка з 70-м днем народження та 20-річчям творчої діяльності.

Фото Олексія КАВУНА.

Заробили додатково на… латання дірок

Хмельницька область. Депутати Кам’янець-Подільської міської ради вирішили за рахунок перевиконання бюджету відшкодувати закритому акціонерному товариству «Тепловоденергія» збитки за опалення та водопостачання міста. Останні, на два мільйони гривень, виникли цього року. Міський голова Олександр Мазурчак заявив: «З першого січня встановлено тарифи з нульовою рентабельністю, згодом їх зменшили на 10 відсотків. Тепла зима дозволила цей крок, але в частині розрахунків за воду було закладено збитковість. Тож населення платило за теплопостачання та водовідведення менше, а підприємство мало збитки. Їхню наявність підтверджує рішення суду. Тепер для того, щоб почати опалювальний сезон, потрібно їх погасити».

Віра ШПИЛЬОВА.

Раби-українці «найпопулярніші» у Туреччині та Росії...

...а ще у Польщі, Чехії та Ізраїлі. Про це йшлося під час прес-конференції, присвяченої завтрашньому Європейському дню боротьби із торгівлею людьми. Варто зазначити, нещодавно Україна потрапила до переліку країн зі значною кількістю жертв работоргівлі згідно з доповіддю Держдепартаменту США.

За словами віце-президента Міжнародного жіночого правозахисного центру «Ла Страда-Україна» Ольги Калашник, найбільше ризикують ті, хто їде за кордон за допомогою невідомих фірм-посередників і не має там родичів чи знайомих. З 1997 року організація допомогла більш як 900 постраждалим від торгівлі людьми, тим часом, за різними підрахунками, за межами України нині перебуває близько 5 мільйонів співгромадян, і всі вони — у групі ризику. До слова, работоргівля посідає третє після наркотиків та зброї місце за прибутковістю.

За словами заступника начальника відділу організації боротьби із торгівлею людьми Департаменту боротьби зі злочинами, пов’язаними з торгівлею людьми, МВС України Олександра Кравченка, цього року додому вдалося повернути 327 постраждалих українців завдяки тісній співпраці наших правоохоронців з іноземними. Однак Ольга Калашник все ж говорить про недостатню реалізацію державної програми протидії торгівлі людьми. Зокрема, наголошується на тому, що велика частина роботи перекладається на представників неурядових організацій.

Тим часом, каже Ольга Калашник, постраждалі від работоргівлі українці дедалі молодшають (незаконне усиновлення, дитячий секс-туризм), до того ж дедалі більше зазнають незаконної фізичної експлуатації чоловіки. Серед причин невтішної ситуації, як завжди, низький рівень життя в Україні, соціальна незахищеність та елементарне незнання своїх прав і законів країни, до якої їдуть. Та й багато хто думає, що за кордоном життя, як у кіно, тож особливо не пильнують, коли випадає можливість виїхати.

...24-річний Сергій із Хмельницької області вже втретє на три місяці на рік виїжджає до Чехії на будівництво. Каже, що зароблених грошей з головою вистачає, аби потім годувати дружину та двох маленьких діточок. Порадили такий заробіток односельчани, тож їхати вже було не так страшно. Однак, додає Сергій, гарантії, що не потрапиш у пастку, йому ніхто не давав і не дає, тож залишається сподіватися лише на долю...

Тим часом «Ла Страда-Україна» радить радше сподіватися на себе самих і, виїжджаючи за кордон, ретельно перевіряти усі документи та фірму-посередника, дізнатися телефони посольства чи організацій, які можуть допомогти у скруті.

Анна БОЙКО.

Київ.

На знімку: Ольга Калашник під час прес-конференції.

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

Більярд зі знижкою — лише «для членів профспілки»

Цікавий проект запроваджено на металургійному комбінаті «Азовсталь», що в Маріуполі. Працівники комбінату та пенсіонери-металурги зможуть отримати знижки від 3 до 10 відсотків у майже двох десятках фірм, які торгують продовольчими товарами, меблями, будматеріалами, одягом, медикаментами або надають послуги (кафе, більярд). Підставою для знижки є корпоративна карта. Крім економії сімейного бюджету, проект має ще одну мету. Місцева влада сподівається, що безготівкові розрахунки збільшать товарообіг і, відповідно, — відрахування до міського бюджету. Тоді як готівка, яка «гуляє» на ринках, не поповнює казну.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Пес відкусив носа хазяїну

Надзвичайний випадок стався з 30-річним мешканцем Кременчука, що на Полтавщині. Як розповіли у прес-центрі міського управління міліції, стаффордширський тер’єр відкусив чоловіку частину носа. Господар, будучи напідпитку, вирішив погратися з домашнім улюбленцем. Мабуть, запах алкоголю і спричинив агресію собаки. В одному з київських інститутів чоловіку пришили ніс, надалі на нього чекають пластичні операції. До речі, в Кременчуці укуси домашніх тварин трапляються досить часто.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Причина пожежі в порту — підпал

Площу у 300 квадратних метрів охопила пожежа в Білгород-Дністровському морському торговому порту. Стихія стрімко пожирала ліс-кругляк у штабелях. У боротьбі з вогнем брали участь пожежники Татарбунарського, Овідіопольського, Арцизького, Саратського і Тарутинського районів. Було створено шість бойових ділянок і задіяно сім лафетних стовбурів. На допомогу прибув пожежний катер. Боротьба з вогнем тривала вісім годин. Як повідомило Міністерство транспорту і зв’язку, за попередніми відомостями, причиною пожежі в порту став умисний підпал.

В’ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

■ ФОТОФАКТ

Винахідник Анатолій Доценко демонструє директорові Інституту літератури НАН України Миколі Жулинському **(ліворуч)** свій пристрій для пошуку сторінок у книгах під час Свята українського словника, організованого у рамках громадських заходів, присвячених Року української книги.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Менше розлучаються. Однак менше й одружуються

На Тернопільщині у першому півріччі цього року порівняно з таким періодом минулого пішли на спад розлучення. Однак і одружуватися почали рідше. Коефіцієнт розлучень тут — один з найнижчих в Україні. Пояснюється це великим відсотком сільського населення, яке зберегло історичні і культурні традиції. Великий вплив на сімейне виховання молоді має релігія. При багатьох храмах діють школи подружнього життя, де молоді люди вчаться будувати сімейні відносини, опановують азбуку порозуміння, терплячості, духовності. Водночас спад шлюбної активності можна пояснити тим, що молодь активно мігрує в інші міста України і за кордон. Збільшується кількість інтернаціональних сімей.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Яценюк їде до Росії

18—19 жовтня відбудеться робочий візит міністра закордонних справ України Арсенія Яценюка до міста Бєлгород.

Учора на брифінгу керівник прес-служби МЗС Андрій Дещиця повідомив, що на перший день візиту заплановано переговори глави українського зовнішньополітичного відомства з його російським колегою Сергієм Лавровим. Міністри мають намір обговорити питання проведення засідання Міждержавної україно-російської комісії (комісії Ющенко—Путін).

Нагадаємо, зустріч президентів України та Росії мала відбутися ще влітку. Але тоді прийняли рішення відкласти її через політичну ситуацію в Україні. Дострокові вибори відбулися, і, можливо, тепер Віктор Ющенко та Володимир Путін нарешті зустрінуться. На думку більшості українських політиків, комісію потрібно реанімувати, оскільки на сьогодні вона фактично не функціонує. В її рамках більш-менш регулярно засідають тільки два комітети — економічний та з питань Чорноморського флоту. Самі президенти з моменту підписання угоди про створення комісії в травні 2005 року в її рамках зустрічалися лише раз. Тим часом проблеми в українсько-російських відносинах самі по собі не розсмоктуються, а, навпаки, накопичуються й поглиблюються.

Другого дня візиту Арсенія Яценюка відбудуться переговори розширеним складом за участю керівників прикордонних областей і представників міністерств та відомств України і Росії. На цьому засіданні обговорюватимуться питання прикордонного співробітництва в різних сферах. У ході візиту міністра заплановано підписання угоди між адміністрацією Курської області РФ та Донецькою обласною державною адміністрацією.

■ ФОТОФАКТ

Фото Миколи МАГДИЧА.

Ворота Криму — місто Джанкой — стали ареною театралізованих дійств, організованих у рамках Всеукраїнського фестивалю етнокультури «Чумацький шлях».

У вересні ВВП зростав швидше, ніж у серпні, однак це не поліпшило макродинаміки

(Початок на 1-й стор.).

Досягти висхідної динаміки випуску товарів і послуг не дозволив від'ємний показник (95,3 відсотка) доданої вартості, створеної у сільському і лісовому господарстві. Зростання ВВП у січні— вересні зумовили переважно успіхи в торгівлі (на 17,1 відсотка), переробній промисловості (на 12,7 відсотка), в будівництві (на 11,6 відсотка). Номінально за дев'ять місяців ВВП становить 492 мільярди 504 мільйони гривень.

Нагадаємо, що під час формування держбюджету на 2007 рік уряд виходив із прогнозу інфляції у 7,5 відсотка, зростання ВВП — 6,5, зростання промвиробництва — 8 відсотків.

Людмила ШАПОВАЛОВА.

Ціни підступилися до хліба

В обласному центрі подорожчав хліб. Зокрема, в хлібних магазинах, що біля корпункту «Голосу України», вартість буханця в середньому зросла на 10—15 коп. Тепер хлібина вагою 0,7—0,8 кг коштує від 1 грн. 75 коп. до 2 грн. 10 коп. Продавці не беруться пояснити подорожчання продукції, лише показують накладні. При цьому зауважують, що все навколо дорожчає, у тому числі олія, борошно, газ, то як можуть утриматися на місці ціни на хліб? А в обласному відділенні Антимонопольного комітету пояснюють, що ціни на основний продукт піднімають відповідно до зростання витрат на його виготовлення. Та й з 1 жовтня зросла мінімальна зарплата, що теж позначилося на собівартості хліба.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Заправки переходять на євродизель

А випускає його в країні тільки Лисичанський НПЗ (ЗАТ «ЛИНІК»). Низькозернисте дизельне паливо сьогодні вже не імпортується в Україну, завод справляється з обсягом сам і навіть експортує цей продукт за межі країни. У першому півріччі відправлено 119 тис. тонн євродизеля, а на внутрішньому залишено більш як 150 тис. тонн. Цьогоріч, як тут планують, випустять 754 тис. тонн нового пального, використання якого дасть змогу скоротити викиди сірчистого ангідриду в атмосферу майже на 3 тис. тонн.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Проти Володимира Путіна готували теракт

Московські ЗМІ докладно пишуть про те, що на президента Російської Федерації Володимира Путіна під час його зовнішньополітичного турне до Німеччини й Ірану готувався замах.

Московське агентство «Інтерфакс», пославшись на джерело в одному з російських спецвідомств, повідомило, що під час перебування Володимира Путіна в Ірані на нього можуть скоїти замах.

Повідомлення про підготовку теракту, в якому задіяно кілька груп смертників, російські спецслужби одержали з-за кордону. «Інтерфаксові» у прес-службі президента Росії відмовилися коментувати цю інформацію, але підтвердили, що президентові про неї доповіли.

Офіційний представник іранського МЗС Мохаммад Алі Хосейні заявив журналістам, що ці повідомлення «абсолютно безпідставні» і йдеться про психологічну війну, «розв'язану ворогами, щоб завдати шкоди відносинам між Іраном та Росією».

«Будь-яка інформація такого роду ретельно перевіряється спецслужбами, навіть якщо вона надійшла від психічно нездорової людини», — заявив журналістам член комітету Держдуми з безпеки Геннадій Гудков. На його думку, повідомлення про можливий замах отримано з джерел, які заслуговують довіри. А те, що цю інформацію розголошено, пояснюється тим, що її могли обнародувати зарубіжні партнери.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

■ ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У столиці на Андріївському узвозі, біля Літературно-меморіального музею М. Булгакова, завершуються останні приготування перед відкриттям пам'ятника видатному письменнику та драматургові.

Затримали торговця ртуттю

Громадянина України, який привіз із Молдови п'ять кілограмів ртуті й намагався її реалізувати на території Чернівецької області, затримали співробітники військової контррозвідки та спецпідрозділу УСБУ. Торговця взяли, коли той намагався продати 1,7 кг небезпечного металу. Порушено кримінальну справу.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

ПАРЄ проти дискримінації в Балтії

У Латвії з офіційним візитом перебував президент парламентської асамблеї Ради Європи Рене ван дер Лінден. По закінченні візиту він заявив: «Вашому уряду дано ясну рекомендацію: збільшити кількість громадян і зменшити — негромадян, надавши усім їм право голосу на виборах місцевих самоврядувань. Інакше це дискримінація. Коли я, голландець, приїду сюди, проживу рік, придбаю квартиру, працюватиму, то на виборах самоврядувань у мене з'явиться можливість голосувати. А коли в людини, котра тут народилася, цього права немає, то це очевидна дискримінація!»

Тим часом недавнє соціологічне опитування засвідчило, що наявність у Латвії майже 20 відсотків мешканців, котрі не мають громадянства жодної із держав, менше хвилює латвійців, ніж дискримінація, пов'язана з економічними чинниками. Більше половини опитаних стверджують, що в країні широко розповсюджена дискримінація за віком (тобто обмеження під час прийому на роботу вже після 40—50 років) і за інвалідності. Це на 9 відсотків більше, ніж у середньому в аналогічних опитуваннях у країнах ЄС. Натомість у Латвії рідше, ніж у ЄС, відчувають дискримінацію за етнічним походженням (29 відсотків), релігійною належністю (10 відсотків), за статевою ознакою (21 відсоток) і сексуальною орієнтацією (32 відсотки).

Володимир СТРОЙ.

Рига.

■ СВІТ КОРОТКО

США

Нафта побила ще один рекорд

Ціна на нафту на нью-йоркській біржі досягла свого максимуму. Вартість одного бареля становить майже 88 доларів. Це максимум, до якого ціна на нафту піднімалася за останні 24 роки. Підвищення було спричинено занепокоєнням трейдерів про можливі сутички Туреччини з курдськими бойовиками в Іраку. Очікування проведення турецькими військами антитерористичної операції призводить до подорожчання палива вже кілька сесій поспіль. Напередодні ціна бареля нафти вперше в історії перевищила 85 доларів. Тим часом експерти прогнозують і подальше подорожчання.

ІРАН

Відбувся саміт прикаспійських держав

Глави Азербайджану, Ірану, Казахстану, Росії і Туркменії обговорили проект конвенції про статус Каспію. За підсумками саміту також було ухвалено декларацію, яку підписали керівники Росії, Ірану, Азербайджану, Казахстану і Туркменії. В документі, зокрема, йдеться про те, що ці країни не надаватимуть власну територію іншим державам у разі агресії, або воєнної операції проти якоїсь із країн Каспійського регіону. Крім того, в декларації розв'язано питання, що стосуються судноплавства на Каспії.

ІНДІЯ

Про цунамі попередять заздалегідь

Найсучасніша на планеті система раннього попередження про цунамі стала до ладу в Індії. Її робота ґрунтується на сейсмічних даних, отриманих з шести буїв і датчиків тиску, розташованих на дні Індійського океану та Аравійського моря. На аналіз інформації, що надходить, знадобиться сім хвилин і ще шість — на побудову моделей можливих сценаріїв розвитку подій. Після цього, у разі потреби, подаватимуть сигнал тривоги. Уряд Індії пообіцяв запровадити систему після страшного цунамі 2004 року, яке забрало 10700 життів у цій країні і більш як 203 тисячі в інших країнах Індійського океану.

ІНДОНЕЗІЯ

Згоріло півтисячі будинків

Мешканці понад п'ятиста будинків залишилися без даху в столиці Індонезії Джакарті. Пожежа, спричинена, найімовірніше, електричним замиканням, почалася рано-вранці у понеділок. Гасили її 30 пожежних машин півдня. «Будинки згоріли вщент. Точних даних про матеріальні збитки поки що немає», — наводять у повідомленні слова офіцера пожежної бригади Слямета Рійанто. Не повідомляється також про можливі жертви. Людей, котрі залишилися без житла, тимчасово розмістили в прилеглих мечетях і школах.

ДЕНЬ
ЧЕТВЕР, 17 ЖОВТНЯ 2007 ■ № 187 (4187)

Завтра в Ужгороді відбудеться «круглий стіл» на тему: «Малий прикордонний рух: відповіді на виклики Шенгену», в якому візьмуть участь експерти й фахівці з України, Угорщини, Словаччини та Румунії, *повідомляє наш власкор Іван ГУДЗОВАТИЙ*

Прокурори країн Центральної, Східної Європи і Середньої Азії сьогодні в Одесі обговорять питання своєї незалежності від впливу влади та громадських організацій *(Укрінформ)*

■ ТЕМА

Аварія

Учора в Україні сумували за загиблими від вибуху газу в Дніпропетровську. Представники влади на всіх рівнях шукають винних. Президент вимагає, доручає, обіцяє. Майбутній прем'єр-міністр, здається, уже знайшла винних і звинувачує...

Тим часом справу розслідують 35 слідчих, котрі розглядають усі можливі версії — від терористичного акту до банального недогляду чи технічної несправності. Перша версія — про терористичний акт першою і відпала: у нас не один раз була нагода переконатися, що ми самі собі терористи.

Прокуратура області назвала причиною вибуху зношеність обладнання на газорозподільному пункті. За останніми повідомленнями, вже знайшли й «стрілочників» — за підозрою у службовій халатності. Негайно за чиїмсь (не пам'ятаю, чия то була начальницька вказівка) розпорядженням провадиться обстеження об'єктів газового господарства у Дніпропетровську. За повідомленнями Держпромнагляду, тут перевірено 19 таких об'єктів: інспектори виявили... 58 порушень вимог безпеки.

А це вже не аварія — катастрофа. Де гарантія, що в інших містах, на інших газорозподільних пунктах ситуація краща? Не хочу звинувачувати у халатності геть усіх працівників цієї галузі, але чи не так було з аварією в Алчевську: перевірити, усунути, покарати? Начебто до неї працівники відповідних служб комунального господарства не здогадувалися про іржаві труби. Тепер от перевірятимемо все, що пов'язане з газопостачанням. Ніби ніхто не відає, що обладнання, виготовлене ще за радянських часів, старе і потребує заміни. І не лише в газовій сфері.

Та якби справа була лише в обладнанні. Як сказала героїня одного з моїх інтерв'ю, наша проблема — в занепаді не економіки, а моралі. Саме так, бо крім службової відповідальності має спрацьовувати й совість. Хтось не перевірив вчасно обладнання на газорозподільному пункті в Дніпропетровську, махнув рукою на іржаві труби в Алчевську...

А скільки разів кожен з нас зустрічається з безвідповідальністю працівників буквально на кожному кроці: чиновник пообіцяв, але не виконав, у багатьох закладах громадського харчування прусаки бігають, як коні, водії грубо порушують правила дорожнього руху, двірники, як слід, не метуть, учителі так само не навчають, лікарі не лікують. І ще щастя, що їхня безвідповідальність не пов'язана з безпекою людей, що від неї не зриваються чорнобилі. Інакше у нас давно настала б атомна зима. Але хіба вибух у Дніпропетровську — менше лихо?

Недавно інформагенції оприлюднили дані зарубіжних досліджень: Україна посіла дев'яте місце у світі за кількістю підробок. Ніхто не знає, що ми їмо і п'ємо, що домішують і додають заповзятливі «підприємці» до харчових продуктів. Але хіба тільки туди? Днями з'явилося повідомлення: одна з найбільших компаній, що торгує будівельними матеріалами, в упаковках відомих зарубіжних фірм реалізовувала «розбавлені» суміші. Чий будинок рухне перший?

Тим часом деякі газети, котрі постійно стежать за розвитком подій у Дніпропетровську, пишуть про те, що тут розкрадається новий одяг з гуманітарної допомоги, призначений для постраждалих, а в лікарнях з них беруть гроші, хоч ліки вони мають одержувати безплатно...

Що з нами коїться?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Дніпропетровська трагедія: кількість жертв зростає

(Початок на 1-й стор.).

Найгостріше нині питання — відновлення електро- та газопостачання. Обіцяли зробити це ще в понеділок, але з об'єктивних причин підключення затягується. У багатьох квартирах, за словами міського голови Івана Куліченка, всі ці дні немає господарів, а це означає, що не можна відстежувати ситуацію із загазованістю. В. о. голови Дніпропетровської ОДА Віктор Бондар та перший заступник голови урядової комісії, міністр з питань надзвичайних ситуацій Нестор Шуфрич зустрілися з мешканцями будинку і обговорили питання надання житла.

— На сьогодні з держбюджету, обласного та міського бюджетів виділено на ліквідацію наслідків аварії майже 105 мільйонів гривень, — наголосив керівник області.

Тим часом СБУ спростувала будь-які припущення, що причиною трагедії став теракт. Основною версією залишається нестабільний тиск газу. Підтвердився і чорний «Міцубісі», про який казали очевидці: приїжджали генеральний директор «Дніпрогазу» Ігор Іванков, його перший заступник Максим Сорокін, які, щоб зменшити тиск у ГРП, закручували вентилі. Прокуратура Дніпропетровської області порушила кримінальну справу стосовно головного інженера та першого заступника ВАТ «Дніпрогаз» за службову недбалість, що спричинила тяжкі наслідки. Накладено арешт на рахунки та майно підприємства. У справі задіяно більш як 30 слідчих, у тому числі й київських, що їх відрядили на вимогу Президента України Генеральний прокурор Олександр Медведько.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.

Кому біда, а кому...

Керівник МНС Нестор Шуфрич заявив, що дніпропетровські ріелтори необгрунтовано підвищили ціни на нерухомість після вибуху побутового газу в будинку на житловому масиві Перемога. Він заявив, що відбудеться зустріч з будівельними організаціями у присутності представників Служби безпеки України, міліції, прокуратури, податківці, на якій розглядатимуть зазначене питання. За словами міністра, у правоохоронних і контролюючих органів достатньо можливостей, щоб перевірити рентабельність ріелторських компаній та дати оцінку принципам їхньої діяльності, **передає УНІАН**. Водночас мешканці постраждалої багатоповерхівки звернулися до Шуфрича з проханням сприяти будівництву нового будинку. «140 сімей виявили тверде бажання жити разом», — сказав він. І повідомив, що необхідні зміни будуть внесені до постанови Кабінету Міністрів про виділення коштів для ліквідації наслідків вибуху. За його словами, влада Дніпропетровська надасть під будівництво будинку ділянку в центральній частині міста. За прогнозами фахівців, будівництво триватиме від восьми місяців до півтора року. Дві сім'ї вже купили квартири, а гроші всім охочим придбати помешкання самостійно будуть виділені протягом місяця.

Відкрито спеціальний рахунок

Ініціатором допомоги постраждалим від вибуху газу дніпропетровцям стала Тернопільська обласна державна адміністрація, працівники якої вирішили свій одноденний заробіток переказати на спеціально відкритий для цього рахунок. Голова облдержадміністрації Іван Стойко звернувся до органів влади на місцях, політичних партій, громадських організацій, бізнесових структур, мешканців краю з проханням допомогти тим, хто сьогодні цього гостро потребує.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Газ продовжує калічити і вбивати

На Полтавщині в селищі Супрунівка вибухнула газова котельня. Як повідомили в ОДА, персонал котельні та представники газової служби «запускали» два котли, що працюють від газу, починаючи опалювання 16-квартирного будинку. Пролунав вибух, унаслідок якого загинув інженер, інший робітник дістав тяжкі травми, від яких згодом помер у реанімації. Триває розслідування.

Постраждалий під час вибуху Микола Бірюков.

В одному з приватних будинків села Семаківці Коломийського району також вибухнув газ, коли господиня хотіла запалити в печі. Тож мама та її двоє дітей з термічними опіками рук і обличчя опинилися в лікарні, **передає наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

Водночас голова Херсонської ОДА Борис Сіленков у прямому ефірі місцевої телерадіокомпанії висловив занепокоєння незадовільним станом прибудинкових газових мереж і попередив чиновників міськвиконкому про персональну відповідальність за можливі аварії: «За часи бездумного реформування житлово-комунального господарства в Херсоні майже втрачена система управління і контролю за експлуатацією комунікацій, зокрема прибудинкових газових мереж. Часта зміна структур, що обслуговують житловий фонд, призвели до того, що вже важко сказати, на чиєму балансі ці мережі і хто має за них відповідати». На думку керівника області, така ситуація є підставою для прокурорського реагування, щоб не сталася така трагедія, як у Дніпропетровську.

Співчуття і матеріальна допомога від донеччан

Для допомоги постраждалим мешканцям Дніпропетровська Донецька обласна рада та ОДА виділили 300 тисяч гривень. Голова обласної ради Анатолій Близнюк та голова обласної державної адміністрації Володимир Логвиненко висловили глибокі співчуття мешканцям регіону та родинам загиблих. Керівництво корпорації «Індустріальний союз Донбасу» прийняло рішення створити фонд матеріальної допомоги потерпілим. Розмір фонду становитиме мільйон гривень. Компанія закликала представників бізнес-структур узяти участь у наданні посильної допомоги дніпропетровцям.

Ліна КУЩ.

Чернівці переказали постраждалим п'ятдесят тисяч гривень

За розпорядженням міського голови Миколи Федорука, Чернівецька міська рада переказала постраждалим дніпропетровцям п'ятдесят тисяч гривень. Міський голова звернувся до громади з проханням теж відгукнутися на біду і висловив сподівання, що до акції допомоги долучаться й інші міста України. Водночас він нагадав газівникам та громадянам про чітке виконання правил експлуатації газових мереж.

Сергій СУЛИМА.
Фото Миколи МЯКШИКОВА (Укрінформ).

■ СПОРТ

Помилка арбітра

Футбол. На адресу МФК «Миколаїв» надійшов факс із Києва. Експертна комісія ФФУ під головуванням Мирослава Ступара розглянула 2 жовтня скаргу миколаївського клуба на дії арбітра Денисюка в матчі на кубок України з «Шахтарем» (Донецьк). Із шести пунктів суддівських помилок, на яких акцентували увагу представники «Миколаєва», два визнано обґрунтованими. А саме: призначення 11-метрового штрафного удару у ворота МФК «Миколаїв» на 63-й хвилині — груба помилка арбітра, що вплинула на результат матчу.

Арбітра цього матчу Денисюка дискваліфікували. Нагадаємо, що у грі «Миколаїв» — «Шахтар» перемогу отримали «гірники» із рахунком 1:0 і саме завдяки пенальті, призначеному на 63-й хвилині, який визнано несправедливим.

У «Динамо» — новий «фізик»...

Тренером із фізпідготовки у київському «Динамо» відтепер працюватиме 52-річний Вінченцо Пінколіні. Контракт із італійським фахівцем підписаний строком на два роки. Він тривалий час працював у тренерському штабі національної збірної Італії та у провідних клубах країни — «Мілані», «Інтері», «Ромі», «Пармі».

До речі, свого часу сеньйор Пінколіні був вправним легкоатлетом — 1972 року навіть став чемпіоном Італії з бігу на 400 метрів з бар'єрами. А з 1978 року працював тренером молодіжної збірної Італії з цього виду спорту.

Потім настав час футболу. З 1980 року протягом шести сезонів пан Вінченцо працював тренером з фізпідготовки у футбольному клубі «Парма», з яким виграв два юнацькі чемпіонати. Після цього разом з Арріго Саккі перейшов до «Мілана». Надалі працював з Фабіо Капелло. За цей період «Мілан» виграв три чемпіонати Італії, п'ять Кубків країни, три Кубки чемпіонів УЄФА, два Міжконтинентальних кубки. В «Мілані» Пінколіні працював до 1998 року.

В цей же період він робив свою корисну справу й у збірній Італії, котра брала участь у двох Кубках світу (США, 1994 і Франція, 1998) і в чемпіонаті Європи 1996 року в Англії.

Подальша кар'єра Вінченцо Пінколіні як тренера з фізпідготовки складалася так: 1998—1999 роки — «Атлетико» (Мадрид, Іспанія), тренер Арріго Саккі; 1999—2000 — «Рома» (Італія), тренер Фабіо Капелло; 2000—2001 — «Інтер» (Італія), тренер Марчелло Ліппі; 2001—2002 — «Мілан» (Італія), тренери Чезаре Мальдіні та Карло Анчелотті. Останнє місце роботи — клуб «Парма».

А ще сеньйор Пінколіні з 2000 по 2003 рік викладав в університетах Рима і Парми. Публікував книги та писав статті для відомих футбольних і спортивних видань.

Поклали око на Брандау

Лісабонський «Спортинг» дедалі більше звертає увагу на східноєвропейський футбольний ринок. Після переходу до них росіянина Марата Ізмайлова португальські «леви» хотіли б придбати форварда донецького «Шахтаря» Брандау.

За повідомленням видання «Коррею так манья», «Спортинг» у літнє міжсезоння зондував ґрунт із приводу придбання бразильця, але тоді «біло-зелених» віджахнула ціна трансферу — п'ять мільйонів євро. Минув якийсь час, і суперник київського «Динамо» на груповому етапі Ліги чемпіонів знову заявив про намір звернутися з пропозицією про придбання Брандау у донецького клуба під час відкриття зимового трансферного вікна.

■ ПРОБЛЕМА

«Агресивна до природи і людини»...

Київ переживає тривалу наростаючу кризу, що масштабами і наслідками поступається хіба що Чорнобильській катастрофі. Такий вердикт винесено столиці на Міжнародній науковій конференції «Моніторинг небезпечних геологічних процесів та екологічного стану довкілля», що відбулася в Києві.

На думку професорів Національного університету ім. Т. Шевченка Миколи Жукова і Сергія Вижви — авторів доповіді «Стан природного й історичного середовища Києва», місто дедалі глибше занурюється у хворе природне середовище, втрачає історичну унікальність, перетворюється на місце, непридатне для життя цивілізованої людини.

Таких висновків учені дійшли після порівняння офіційних даних щодо забруднення довкілля та захворюваності населення в 2000—2006 роках. На більшості графіків, що відображають перевищення гранично допустимих концентрацій (ГДК) шкідливих речовин в атмосфері, воді та грунті, криві затято повзуть угору, підтверджуючи, що погіршення екології має не випадковий, а системний характер.

Погіршення стану екології провокує не тільки дедалі зростаюча кількість автомобілів, переконані доповідачі. Мабуть, вони першими поєднали погіршення екологічної ситуації з містобудівною політикою. «Науково обгрунтовану стратегію розвитку міста замінила безсистемна забудова, що не супроводжується об'єктами соціальної сфери, освіти, культури. Переживає глибоку кризу транспортна інфраструктура. Ущільнена забудова в центральній частині притягує безліч автомобілів з їхніми викидами. Знищуються зелені насадження. Риють підземні паркинги, які викидають отруту через вентиляцію в й без того тяжко уражену атмосферу. Бракує магазинів, під'їзних колій, комунікацій і навіть місця, де це будувати. Знищення зелених зон позбавляє місто можливості регенерації повітря. Об'єкти природно-заповідного фонду скорочуються і забудовуються. У результаті цього в Києві формується антисоціальна сфера, агресивна до природи і людини». А це, у свою чергу, спричиняє зростання захворюваності.

Головною причиною еколого-культурної кризи в Києві, як, до речі, і Чорнобильської аварії, є сформована практика неправильних управлінських рішень. У цьому разі — щодо розвитку міста, вважають учені, і як вихід пропонують міській владі замовити фахівцям прогноз стану природного й історичного середовища Києва і заходи з припинення його руйнації.

Тим часом за підсумками Всеукраїнського конкурсу «Населений пункт найкращого благоустрою і підтримки громадського порядку в 2006 році» Кабінет Міністрів назвав Київ переможцем у категорії міст-мільйонників. А на недавній молодіжній конференції в Японії Київ посів друге місце за чистотою проб води і повітря. Кого обманюємо?

Василь ЧЕРНЕНКО.

■ РЕПЛІКА

Рудименти... Довгого

Повідомлення прес-служби Київради: заступник міського голови — секретар Київради Олесь Довгий запропонував головам комісій проводити засідання більш публічно і запрошувати на них журналістів.

Через їх відсутність, робить «відкриття» пан Довгий, рішення Київради «часто перекручуються, а коментаторами виступають політики, які або не до кінця знаються на питаннях міського господарства, або навмисне спотворюють ухвалені рішення, сподіваючись заробити собі дешевий авторитет».

Коли б таку пропозицію висловила людина похилого віку, то її охрестили б рудиментом радянської епохи — тобто пережитком явищ, які вже зникли. А пан Довгий мало того, що через свій вік навряд чи знайомий з ними, то ще й за обов'язком служби повинен знати, що в Україні діє Закон про інформацію. Згідно з яким посадові особи не можуть заборонити журналістам бути присутніми на будь-яких засіданнях, крім тих, де йдеться про державні таємниці. Як і зобов'язані надавати інформацію щодо їхньої діяльності в будь-якій формі.

Тим часом з одержанням будь-якої інформації від посадових осіб у КМДА — проблема, оскільки шеф Олеся Довгого Леонід Черновецький свого часу заборонив підлеглим давати інформацію журналістам, не кажучи про присутність на їх засіданнях. Тож київським очільникам немає на кого скаржитися, що журналісти доносять до читачів, слухачів і глядачів начебто «перекручену» інформацію. У таких випадках кажуть: «За що боролись, на те й напоролись!»

Вл. інф.

Давно треба!

Кому не доводилося потрапляти в ситуацію: незнайоме місто, приспічило, а де шукати громадський туалет — ніхто не знає? За кордоном усім відомо, що потрапити в туалет й зателефонувати завжди можна на найближчій станції метро, в підземних переходах або знайти біокабінку в найлюдніших місцях.

У Києві, попри давно оголошений владою його європейський статус, з такою послугою дотепер була проблема. Нині міська влада намагається її розв'язати: найближчим часом буде встановлено 164 модульних громадських туалети. Затверджено схему їх розміщення у всіх районах столиці.

Зараз такі туалети можна побачити на Хрещатику і Бессарабській площі. Вони під'єднані до системи водопостачання і каналізації. Комунальники стверджують, що в них є рідке мило і туалетний папір. Вартість послуги — 1 грн.

Світлана ІЛЬЧЕНКО.

Хто зупинить хижаків

Один з наймальовничіших куточків Києва — Гідропарк перетворюється на смітник, вигрібну яму, перехрестя доріг. Крім того, ця зелена зона не оснащена системою водогону та каналізації, що загрожує екологічною катастрофою.

Але ще більше зло — скоробагатьки, котрі «відгризають» шматки Гідропарку для спорудження різноманітних «розважальних» центрів, за обрисами яких неважко впізнати готельні комплекси і котеджі.

Про проблему Гідропарку, який, усупереч законодавчим і санітарно-гігієнічним нормам, а також невід'ємному праву кожного киянина на природне середовище, перетворюється на будівельний майданчик, неодноразово писали ЗМІ. Зокрема, про те, що парк відповідно до плану розвитку Києва є зоною розваг і відпочинку і не може бути забудований житловими приміщеннями. Але хижаки, що прагнуть швидкої наживи, нахабно вгризаються у зону відпочинку — за мовчазної згоди міської влади...

Наталія ПОЛІЩУК.

■ ЩО, ВЛАСНЕ, РОБИТЬ...

Лариса Хоролець?

Дорога редакціє, я давня читачка вашої газети. На прохання читачів ви інколи друкуєте матеріали на різні теми. От і я звертаюся до вас з проханням розповісти про Ларису Хоролець — чудову актрису театру імені Івана Франка, чиєю творчістю захоплювалася, не пропускаючи жодної вистави з її участю. «Украдене щастя», «Безталанна», «Голубі олені», «Камінь русина», «Срібна павутинка» — на них я плакала, сміялася і проживала разом з нею життя її героїв.

На жаль, її зараз немає в театрі. Після того, як вона була міністром культури, більше нічого про неї не чула. Куди вона зникла? Що, власне, робить нині Лариса Хоролець?

Катерина СОКОЛОВА, медсестра.

Київ.

Ми розшукали Ларису Іванівну Хоролець у секретаріаті Верховної Ради, де вона працює радником Уповноваженого Верховної Ради з прав людини, і взяли в неї інтерв'ю.

— Пані Ларисо, для багатьох ваших шанувальників рішення залишити театр було несподіване. Чому ви прийняли пропозицію стати міністром культури?

— Час такий був: люди чекали змін, а багато з них, у тому числі я, хотіли прилучитися до цього процесу. Тим паче що добре знала проблеми української культури і була певна, що чимало з них зумію розв'язати.

— Чи вдалося вам це зробити?

— Принаймні я намагалася привернути увагу суспільства до проблем культури, чимало моїх пропозицій увійшло до «Основ законодавства про культуру».

Вдалося домогтися підвищення зарплати для працівників культури, чим пишаюся. Мені не вдалося зробити найголовніше, як, на жаль, і нікому іншому досі, — змінити ставлення законодавців до культури. Та переконати, що вона — обличчя нації, тож фінансувати її за залишковим принципом не можна. Бо головна проблема нашого суспільства — занепад не економіки, а моралі...

— А після почалися проблеми з Українським домом, який ви очолили...

— Проблеми були не з Українським домом. Ще перебуваючи на посаді міністра культури, мені вдалося перетворити музей Леніна на Центр культури. Задум був — створити такі само центри за кордоном. До речі, в деяких країнах, зокрема в російській столиці, вони запрацювали. Це — надзвичайно потрібна справа, але наша держава, на жаль, і невідомо, з яких причин, не бажає вкладати в неї кошти. Мабуть, я була надто наполеглива, але в результаті мене увільнили з посади. Впродовж року ходила в суд, як на роботу, добиваючись справедливості, але коли звільнення визнали незаконним, Центр культури «реорганізували» в Палац мистецтв, який очолила інша людина.

— Повідомлялося, що після того у вас було закордонне відрядження...

— Так, майже чотири роки працювала радником з питань культури в Посольстві України в Німеччині. Це була цікава робота: не уявляла, що німці знають нас зовсім не такими, які ми є. Тому намагалася усунути цю прогалину.

— І нині ви — радник Уповноваженого Верховної Ради з прав людини. Це така робота — чиновницька?

— Не уявляєте, яка це жива робота! Як і те, скільки людей потребують захисту їхніх прав, коли звернення до нас — мало не єдина та остання надія. Загалом у мене божевільне життя. Адже, крім основної роботи, часто беру участь у прямих

ефірах радіоканалу «Культура», різноманітних культурних заходах. Та й сім'я потребує моєї уваги.

— Тобто театральну творчість ви все-таки залишили? Чимало ваших шанувальників раді були б знову побачити вас на сцені...

— Дещо планую: на початок наступного року готую творчий вечір, а третього листопада в Будинку вчителя відбудеться вечір пам'яті Олега Ольжича, на якому читатиму листи його дружини...

На знімках: Лариса Хоролець тепер та в ролі Анни в «Украденому щасті».

Фото з архіву Лариси Іванівни Хоролець.

■ СТОЛИЦЯ КОРОТКО

Мобілкам підживлення

У київських підземних переходах з'явилися автомати, за допомогою яких можна підзарядити батарею мобільного телефону. Десятихвилинна послуга коштує шість гривень. Для цього потрібно купити жетон, опустити його в автомат і під'єднати телефон. За цей час він зарядиться приблизно наполовину — залежно від віку батареї.

Авто — в термінал!

На кожному в'їзді в Київ побудують автотермінали. Це має розвантажити транспортну мережу міста,

зменшити кількість заторів та аварійних ситуацій. У них будуть знаходитися автомобілі й обладнані пункти відпочинку водіїв. Звідси «завезений» габаритний вантаж доправлятимуть містом дрібними партіями. А до 2011 року на всіх шести в'їздах з'являться станції великої місткості, де приїжджі зможуть залишати свої авто і пересуватися містом громадським транспортом. Вартість будівництва — 100 млн. грн.

Нові станції

За рік «Київметрополітен» обіцяє спорудити три нові станції: «Деміївську», «Голосіївську» і «Васильківську». 2010 року відкриються виходи на станціях «Вокзальна» і «Львівська брама». Подільсько-Вигурівська лінія, що з'єднає Троєщину з центром міста, запрацює 2012 року.

Для бідних

Перший 168-квартирний будинок для малозабезпечених киян буде зведений уже наступного року. Квартири в ньому надаватимуть не у власність, а в оренду, як того вимагає новий закон про соціальне житло.

Заробляють на рекламі

Київський метрополітен оголосив конкурс на право розміщення рекламної продукції на станціях і на потягах терміном на один рік. Початкова вартість — 75 тис. грн. за одну станцію і 10 тис. грн. за один потяг із п'яти вагонів на місяць. На торги для реклами виставляють 36 станцій і 50 потягів. Мінімальні надходження від конкурсу становитимуть 3,2 млн. грн. на місяць, або 38,4 млн. грн. на рік.

За матеріалами інформагентств, прес-служби КМДА і власних кореспондентів. Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Сторінку підготувала Наталія КРАВЧЕНКО.

СЕЛО

СЕРЕДА, 17 ЖОВТНЯ 2007 ■ № 187 (4187)

У вересні з України експортовано 72,3 тисячі тонн соняшникової олії — основні обсяги відвантажено до Росії, Іспанії та Єгипту

Цукрозаводи країни на 15 жовтня виробили з буряків нового врожаю 590 тисяч тонн цукру, що на 22,2 відсотка менше, ніж на аналогічну дату 2006 року

■ **СИТУАЦІЯ**

З косою в серці...

63-річний житель села Маслянка Млинівського району Петро Лук'янчук косою проколов серце, але вижив. Неймовірно складною та важкою була боротьба за його життя.

Біда прийшла неждано-негадано буквально на рівній дорозі. Петро Лук'янчук повертався з поля, де косив картоплиння. Їхав велосипедом, притиснувши однією рукою косу до керма. Але ж треба так статися — кермо чомусь завиляло, а велосипеда потягнуло набік. Під час падіння Петро все ж збагнув: треба відкинути косу. Відкинув, але, хоч як прикро, не втримавши рівноваги, упав саме туди, куди коса полетіла. Більше того, наткнувся на неї...

— Спочатку, — зізнається чоловік, — сильного болю не відчув. Лише холод від металу проймав тіло. Будучи при свідомості, найперше визволив себе від гострого леза і почав йти до села.

До найближчої крайньої хати було двісті метрів і Петро Лук'янчук таки подолав їх, хоча й кров все більше почала заливати сорочку і сили з кожним кроком танули. Хотілося пити.

— Хлопці, дайте холодної води, — попросив Петро у своїх односельців, які трапилися біля тієї першої хати. Зробив кілька ковтків, а потім нараз потемніло в очах, запаморочилася голова, похитнувся світ і життя стало на межу...

— Можете уявити, що я відчувала, коли закривавленого і непритомного мого чоловіка принесли додому, — згадує Галина Лук'янчук. — Але одразу спохапилася і викликала «швидку». Вона прибула дуже швидко. Поміряли пульс, а він — ледь-ледь пробивався. Тиск падав. Отож «швидка» повезла Петра до реанімації.

— Ще швидше мчало авто з Рівного, — долучається до розмови донька Петра Лук'янчука Руслана, — із викликаним до Млинова хірургом Іваном Марчуком. Він разом з іншим хірургом Григорієм Хоронжаком більш як дві години оперували батька.

— На серці за свою хірургічну практику я зробив загалом сотні операцій, — розповідає хірург Рівненської обласної клінічної лікарні, кандидат медичних наук Іван Марчук. — Був навіть наскрізний прокол серця, і людину практично дивно вдалося врятувати. А у випадку з Петром Лук'янчуком ситуація виявилася такою — лезо коси глибоко проникло у лівий шлуночок серця і зупинилося за міліметр від критичної межі. Ще б трішки, і чоловікові ніхто вже не допоміг би. Друга несподіванка полягала у тому, що внаслідок поранення утворився згусток крові, який заповнив простір між серцевим м'язом та серцевою сорочкою, що завадило великій втраті крові. По-третє, коли у післяопераційний період Петра Лук'янчука обстежили в діагностичному центрі, то підтвердилися припущення, що у чоловіка стався інсульт. Цілком можливо, що велосипедист упав саме від наростаючого інсульту.

Зрештою, ось таким чином підтвердилися слова про те, що Петро Лук'янчук народився у сорочці. Як розповідала Петрова мама, її син з'явився на світ у «страшних воєнних муках». 3 лютого 1944 року на підступах до Маслянки точилися кровопролитні бої, і чимало біженців вирішило шукати захисток від бомбардування у більш-менш «тихому» селі Косареві. У їх числі була й вагітна Людмила, чоловік якої пішов на фронт. Але тільки-но люди наблизилися до села, як і там загриміла канонада. Людмила заховалася за копицею сіна і враз відчула біль у животі — почалися пологи. Ось так, під грім вибухів, в непристосованих умовах, окутане сльотою та холодом, і народилося дитя.

Інсульт та операція на серці, звичайно, не могли не позначитися на стані здоров'я. Воно, як каже Петро Максимович, нині не те, що колись.

— То й не косите вже? — цікавимось у Петра Максимовича.

— Інколи кошу, хоч вже не в натяжку. А що стосується самої коси, то вона у мене завше наклепана і готова до роботи... Ось, бачите, висить під хлівом... Причому, та, якою серце проколов, — чуємо у відповідь.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: Петро Лук'янчук косу, якою пробив серце, не викинув, а продовжує використовувати її у господарстві.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Цукроварню «підняли» за сто мільйонів гривень

На Вінниччині в райцентрі Гайсин відновлено «лежачий» завод

■ **ІНВЕСТИЦІЇ**

— Я знаю, що нині мало хто ризикує витрачатися на те, щоб поставити на ноги який-небудь старий цукрозавод, — каже генеральний директор концерну «Укрпромінвест» Олексій Порошенко. — За такої вакханалії на ринку цукру, як у нас, можна все втратити. Мені про це казали навіть деякі ділки. Пропонували відступитися від «лежачого» заводу. Видно, вже накинули на нього оком, чекали слушної нагоди, щоб пустити обладнання «під ніж». Але я сказав: хлопці, ви ж не завод ріжете, а долі людей.

О. Порошенко зізнається, що теж ризикував. Але робив це з розумом. Концерн уже має чималий досвід у виробництві цукру на Вінниччині. Починаючи з 2000 року тут вирощують буряки і варять з них солодкі кристали. Спочатку модернізували Крижопільський цукрозавод, пізніше — Погребищенський, тепер — Гайсинський.

Щоразу вдосконалення заводського виробництва починали з... поля. Задовго до реконструкції «лежачої» цукроварні (в Гайсині завод не подавав гудка чотири роки) взялися за формування зони бурякосіяння. «Добрий господар повинен мати свої буряки, а не ходити по полях з простягнутою рукою», — каже пан Порошенко. Одними лише буряковими гектарами теж не обійтися. Щороку на одному місці солодкі корінці не будеш сіяти — земля виснажиться. Щоб по-науковому сформувати сівозміну, слід вирощувати ще й зернові. Тому й створили в Гайсині продовольчу компанію «Зоря Поділля». Взяли в оренду 25 тисяч гектарів землі. З них десять тисяч нині під цукристими. Поле мають намір розширити ще приблизно на 12 тисяч гектарів, поки що власної сировини не вистачає для повного завантаження потужностей заводу. Земельні паї передали в оренду селяни не лише з Гайсинського, а й із сусіднього Теплицького району Вінниччини та Христинівського — Черкащини.

По 500 центнерів коренів збирають нині в «Зорі Поділля». Зернових мають в середньому на круг по 46 центнерів. За умов нинішніх засушливих весни і літа — непоганий результат.

— Поля, які не заростають бур'янами, а віддячують людям урожаєм, є найкращою агітацією для власників паїв, — каже директор «Зорі Поділля» Анатолій Шульга. —Тому селяни самі пропонують взяти свої ділянки в оренду.

За словами пана Шульги, урожай формують не всліпу, а з використанням сучасних технологій. «Обов'язково обстежуємо грунти перед сівбою, — каже співрозмовник. — Фахівці визначають, чого потребує те чи інше поле, тобто яких саме не вистачає поживних речовин для отримання запланованого врожаю. Складаємо технологічні карти і на їх основі «підгодовуємо» лани. Так ми робили навесні, коли сіяли ранні зернові, так зробили й тепер, перед сівбою озимих, вісім тисяч гектарів відвели під них. А ще у нас є такі машини й механізми, на які селяни дивляться як на диковинку. Комбайни, навантажувачі, обприскувачі, сівалки з компакторами — все це закуплено за кордоном».

Завод ще не працював, а на його забезпеченні вже було задіяно понад тисячу робочих рук. П'ять мільйонів гривень податків сплатила продовольча компанія за минулий рік.

Гайсинський цукрозавод після реконструкції став найпотужнішим в області: 5 тисяч тонн коренів тут переробляють за зміну. Загалом обладнання розраховане на 6-тисячну добову потужність. Вийти на неї мають намір наступного року. «Такого обладнання, як у нас, не побачите на жодній цукроварні держави, — з гордістю каже О. Порошенко. — Я побував у деяких зарубіжних країнах, ознайомився, як там ефективно, до краплини, видушують з буряків сік, і перейнявся бажанням упровадити саме такі технології на Гайсинському заводі. Це нам удалося. Ви думаєте, чому таку велику суму грошей витратили? Щоб запустити завод, достатньо було 2—3 мільйонів гривень, а ми витратили 100 мільйонів! Назвіть мені ще такого інвестора, який дав би на одну цукроварню стільки грошей. Не назвете, бо його немає».

Дев'ятсот робітників і спеціалістів задіяні нині на виробництві цукру на відновленому Гайсинському підприємстві. Загалом на вирощуванні сировини та її переробці знайшли роботу дві з половиною тисячі людей. Планується, що в перший сезон на заводі варитимуть цукор протягом ста діб. За цей час буде перероблено понад 500 тисяч тонн буряків. З них отримають не менш як 60 тисяч тонн цукру.

— З уведенням у дію нового виробництва цукрозаводи «Укрпромінвесту», — стверджує головний консультант компанії Владислав Селітбовський, — сумарно вироблятимуть приблизно 10 відсотків вітчизняного цукру.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Коментар

Григорій Заболотний, голова Вінницької облради:

— Ми даремно витрачали час, коли шукали інвесторів по світах. Ніхто не хотів вішати собі ярмо на шию. Тепер переконалися, що свій інвестор — найнадійніший. Зарубіжний досвід підказує, що у перспективі цукор варитимуть на великих виробництвах. Лише за таких умов можна запровадити сучасні технології й досягти ефективності виробництва та високої якості продукції. На старих цукроварнях цього зробити, на жаль, не вдається.

Стосовно інвестицій у цукрову галузь області маємо ще один гарний приклад. Після шести років простою запрацював і Моївський цукрозавод, що в Чернівецькому районі. Відновив його роботу теж свій підприємець — керівник приватного сільгосппідприємства «Кряж» Іван Мовчан із сусіднього Крижопільського району. Інвестор витратив кошти ще й на підведення газу до цукрозаводу, а це означає — і до села також. Півтисячі трудівників знову повернулися в цехи і нині зайняті звичною справою. Відновлення роботи заводу так схвилювало людей, що в той день навіть заняття відмінили у школі — дітям цукроварів теж хотілося бути свідками урочистої події.

Відповідати

Своє фермерське господарство Олексій Домарьов назвав ім'ям колишнього хутора, на якому тепер розташувалися його землі, — «Воскресенське»! Звучить свіжо і дещо навіть по-святковому. Але як важко було його створювати! Домарьов — людина відома у Старобільському районі, і п'ятнадцять років тому про нього казали як про ділового, розумного хазяїна.

Проте землі під фермерство не давали. Опирався головний в області чиновник по землі. Цілий рік Свиридович оббивав пороги різних інстанцій, доводячи, що розпоряджиться паями людей без всякого обману. Набрид він усім, і щоб позбутися від завсідника приймалень, дали, нарешті, Домарьову дозвіл на користування землею. І став Олексій Свиридович, як і мріяв, фермером.

Фото Галини КВІТКИ.

Звичайно, він до цього готувався. Не з голими ж руками в поле виходити. Зібрав старі вузли і деталі колишніх тракторів, купив двигун у «Сільгосптехніці» й з допомогою сільських умільців створив собі головного помічника — трактор Т-74. Виїхав у ньому на поле, зорав і засіяв, а коли одержав свій перший врожай, мало не цілував землю, що не підвела і віддячила за працю. В наступні роки стало легше. Рідна держава дала фермерам товарний кредит, допомогла закупити посівний матеріал і добрива. Тогоріч Олексій Свиридович уже такий врожай отримав, що зміг купити собі навіть нового трактора.

Чернігівська «ліміта», або Критична межа рабів обставин

■ РЕАЛІЇ

Чернігів — місто вихідців з села. З 1960-го обласний центр «пригрів» майже 150 тисяч селян. Але якщо 30—40 років тому приїжджий шукач кращого життя з сільської місцевості мав гарантію за 5—10 стати повноцінним городянином з квартирою з персональною ванною, туалетом, то нині він стає черговим рабом обставин, своєрідною чернігівською «лімітою», безправною і безперспективною. Тисячі молодих сільських юнаків і дівчат, не знаходячи роботи на селі, щороку виїжджають до Чернігова, де створюють тиск на міський ринок праці. Оскільки приїжджих не бракує, то ціна оплати праці в місті на Десні уже не один рік одна з найдешевших в Україні: 500 — 800 гривень. Виживання селян у місті за такі гроші стає критичним.

Тетяна Савченко з чоловіком та дочкою Лерою перебрались у Чернігів зі Стольного у 2002 році. Вона працює реалізатором овочів на Хитрому ринку. Чоловік — на крохмальному заводі.

— Я отримую 600, а іноді 800 гривень, — розповідає 27-річна молода жінка. — Чоловік заробляє 1200 гривень. Платимо 600 гривень за помешкання в гуртожитку, де спільні з сусідами туалет, кухня, ванна. Грошей постійно не вистачає. Ціни останнім часом зросли. А зарплата залишилася тією самою. Я вже сказала чоловіку: «Треба повертатися додому». Він ще не готовий до цього. Але я не бачу ніякого виходу. З нашими зарплатами ми не зможемо тут заробити на квартиру. Це просто нереально. У мене робота з 8 години до 21-ї. Страшенно втомлююсь. А ще треба ж дитині допомогти підготувати уроки.

— Твої однокласники теж у такій ситуації?

— У моєму класі було 20 учнів. Всі вони в Чернігові на квартирах. Подруга Таня повернулася вже в Стольне. Так само зробили дівчата з Дмитрівки. Поробили малярами, намучились по квартирах — і, зрештою, втекли до села. Робота, робота, а гроші, одягнути нормально не можна — і так з дня у день! В ім'я чого ці страждання?

— На ринку тут багато сільчан?

— Та практично усі ми з села...

Людмила І. почала енергійне «підкорення» Чернігова із заснування фірми з продажу посуду. Брала участь у виборчих кампаніях. Про неї писали навіть газети. Бізнес пішов угору, поки одного разу податкова не арештувала її товар у складі, який належав банкрутам. Хоч за сім років вона відсудила 20 тисяч гривень (у 2000 році за 5000 доларів можна було купити в обласному центрі квартиру!), але вже у свої 34 роки виснажилася-натерпілася у місті так, що придбала за частину цих коштів хату за 30 кілометрів від обласного центру. Тепер з мамою живуть з городини, придбані корови та пенсії.

27-річна Юлія Литвиненко родом з Березного. Теж за 600 гривень винаймає квартиру в Чернігові. Має семирічну дитину. Живе без чоловіка.

— Я працюю адміністратором у гральному закладі, — зізнається вона. — Закінчила заочно педуніверситет. Але у школі попрацювала лише три роки. Низька там зарплата. Зараз маю вдвічі більше — 1200 гривень.

— Живете на 600 гривень? Батьки допомагають?

— У мене залишилася лише мама, та й та вийшла заміж за кордон. Я нічого від неї не отримую, бо у неї свої проблеми...

— Не думаєте перебиратися на село?

— Поки що ні. Що там робити? Корову заводити? Ні, це не для мене...

— Але ж так жити важко?

— А там легше буде?

Молода жінка все-таки не полишила зв'язок з селом. Порає там по вихідним город. Тому має свої картоплю, цибулю, моркву. Цей продуктовий набір з сільського городу допомагає їй сяк-так вижити. 24-річна Люда М. після закінчення технікуму працює торговим представником. Заробіток залежить від відсотка торгових операцій. Одержує, буває, в місяць 1000 гривень. А іноді не таланить — тож перебивається на хлібі й воді за 100 гривень.

— Платимо з подругою хазяйці по 200—250 гривень у місяць, — каже. — Їжджу на село за передачами. Ось так і тримаємось. Яка перспектива? Щиро кажучи, ніякої.

23-річного Володю Петренка дістали хазяйки. Спочатку міг прожити у кімнаті за 50 гривень, тоді за 100. А нинішня господиня вимагає 250. «Бо так інші платять», — каже.

Він працював вантажником на ринку, тепер у приватній будівельній бригаді. Але закінчують зводити дачу, і далі все залежатиме, чи знайдеться замовник. Можливо, доведеться знову шукати нову роботу. Їздить щотижня на село за продуктовим «сидором». Без нього б не вижив.

Юля К. з Чорнотичів Сосницького району працює бухгалтером із заробітком 1000 гривень. З нареченим все-таки думають повертатися до райцентру, де є надія купити з допомогою батьків не таке дороге житло.

Хлопці, як правило, винаймають квартиру на трьох. Діляться продуктами, і у такий спосіб виживають. Але це, коли тобі 18—25 років. А ще ж треба створювати родину...

Бувають і щасливчики. 24-річний Павло Мельник одружився на городянці. Її батьки купили молодій родині квартиру. Тож йому вже легше.

Начальник відділу кадрів ВАТ «Домобудівник» Андрій Ананьєв повідомив, що їхнє підприємство щороку бере десь 60 сільчан.

— На жаль, вони у нас довго не затримуються, — каже. — Ми тут як курсовий комбінат для Києва. Зарплату хлопці мають у середньому десь до 900 гривень на руки. Хоча й підсобник може, якщо добре працюватиме, заробити й 1500 гривень. Але нема гуртожитку. Тому у початківця багато грошей йде на квартиру, прожиття у місті. Тобто йому вистачає лише на те, щоб задовольнити найперші потреби. Отож такий молодий чоловік поробить рік, трохи набереться досвіду — і вже їде у столицю. Там і зарплата удвічі—тричі вища, плюс безплатний гуртожиток.

Половина випускників двох університетів, більше двадцяти місцевих філіалів вищих навчальних закладів мають здебільшого сільську прописку. Як правило, вони стають «здобиччю» супермаркетів, торгових спеціалізованих комплексів із зарплатою до 800 гривень. Працюють там менеджерами з продажу, по-простому кажучи, продавцями телевізорів, холодильників, комп'ютерів.

Нинішнє подорожчання енергоносіїв, води змусило квартировласників підняти ціни за оренду помешкань.

— У якій ми квартирі живемо — жах! — ділиться враженнями Валентина Р. — З крана безперестанку ллється гаряча вода. З дверей тягне протяг, бо щільно не закриваються. Меблі розбиті. Диван аж пищить, як сядеш. Ванна жовта. Шпалери порвані, у плямах. А хазяйка приходить і нервує нас: з наступного місяця, дівчата, або забирайтеся, або платіть більше. За що? Бо вона в газеті прочитала, що вже здають по 200 доларів. Так то ж люди зробили євроремонт. А вона жаліє гроші на елементарне. Хоче, щоб ми їй і штори купили, і кран замінили. А завтра тоді скаже: забирайтеся геть?

Плата за винайм житла і далі зростає, бо є на нього попит. Плюс подорожчання продуктів. Це наблизило сільських дівчат та хлопців, які вчора «отаборилися» у Чернігові, до критичної межі. Енергійніші збираються їхати шукати кращої долі до Києва, хоча й знають, що там є як свої плюси, так і мінуси. Інші вже не в силах залежати від батьківських «сидорів», грошової підмоги. Роки йдуть, але нічого в їхньому життєствердженні у місті не змінюється. У душі розпач. Треба повертатися додому. Але там ніхто їх не чекає з великою радістю. До того ж звикли до ритму 300-тисячного міста. Але вижити у Чернігові за 600 гривень уже практично не можна. Куди подітись? Ось головна дилема для селянських дітей.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

На знімку: Тетяна Савченко продає заморські фрукти, якими не може пригостити свою родину.

Фото автора.

Від таких цін морквина поперек горла стане

Навіть порівняно з Росією ціни на плодоовочеву продукцію різкіше підскочили саме в нашій країні, де умови для її виробництва більш сприятливі. Аналітики щотижневика «Агроогляд: овочі та фрукти» прогнозують, що Україні доведеться закуповувати в Росії в зимовий період моркву, капусту і, можливо, деякі інші овочі. Картопля — єдиний продукт із нефруктової групи, ціна якого практично не підвищилася порівняно з минулим роком. Водночас капуста в середньому подорожчала на 73, цибуля — на 26, морква — на 81, печериці — на 25, буряк — на 70 відсотків. Вартість солодкого перцю і томатів зросла в 2,5 разу, огірків — у 2,3, а баклажанів — у 2,7 разу.

Не відстає від овочів і фруктово-ягідна група. Ситуація там трохи оптимістичніша, але перспективи не дуже вражають. Кавуни, сезон яких цьогоріч виявився дуже коротким, тепер продають у 2,7 разу дорожче, ніж роком раніше. Ціни на диню зросли на 60 відсотків. Нинішньому року незначне сезонне здешевлення спостерігалося хіба що на виноград, персики і черешню, виробництво яких зросло після неврожайного 2006-го. Яблука і груші теж тепер порівняно з минулим роком упали в ціні на 5—10 відсотків. Однак, на думку аналітиків, вони дорожчатимуть досить динамічно вже з грудня. У чому ж причина різкого зростання? Відповідь, зазначають експерти щотижневика «Агроогляд: овочі та фрукти», проста: після досить низьких цін на овочі в 2006-му очікувати їх подального зниження в нинішньому сезоні не варто. Адже минулого року фермери масово викидали або залишали на полях огірки, моркву, кавуни та інші овочі, котрі ніхто не хотів купувати навіть за цінами, які покривали б витрати на збирання. Іншим чинником стало надзвичайно спекотне нинішнє літо, яке негативно позначилося на врожайності та якості продукції. Натомість у Росії, котра розташована в більш прохолодному кліматі, вплив погоди, навпаки, виявився позитивним для одержання гарного врожаю.

Ситуація підігрівається і світовими тенденціями: ціна на харчові продукти у благополучній Західній Європі й Америці теж підвищилася. Одна з причин тут — біопаливо, яким не на жарт захопилися політики ЄС і США. Виробникам усього світу довелося значну частину зернових та олійних, а також цукру відправити на переробку для подальшого спалювання в двигунах внутрішнього згоряння. Цілком природно, що при цьому споживачі не відмовляються від м'яса, хліба, цукру й рослинної олії, як не хочуть відмовлятися від особистих автомобілів. За прогнозами, і наступного року можна очікувати чергового витка зростання цін. До того ж на всі продукти, адже зернові й олійні відбирають землю в тих таки овочів. Іронія в тім, що саме ЄС і США більше за інших піклуються про викорінення голоду у світі. Однак унаслідок форсування на адміністративному рівні виробництва біопалива ці країни фактично зробили хліб, цукор і рослинну олію занадто дорогими для бідних країн.

Іван ЛАЗНЮК.

за людей

Узагалі перші роки фермерства родина Домарьова прожила бідно. У тім плані, що всі зароблені гроші йшли винятково на закупівлю сільгосптехніки. Побут Домарьових був дещо невлаштований. Заощаджували на всьому: на одязі, їжі, різних життєвих задоволеннях. Зате купили сівалку, культиватора, зміцнили господарство. Дружина Олексія Свиридовича все мріяла:

— Як розбагатіємо, ти видiлиш мені, Свиридовичу, тисячу гривень і ми поїдемо з тобою до Старобільська. Пройдемося по «музею», і я накуплю собі купу всіляких костюмів, кофтинок, платтів...

«Музеєм» селяни називали районний речовий ринок. Довгожителі «радянської дійсності» важко звикали до надміру товару на торгових рядах, тим паче що грошей на покупки в них не було. От і їздили на ринок, немов на екскурсію.

У 2001 році, коли продали врожай, Свиридовичі, як і обіцяв, дав дружині тисячу гривень і погодився в суботу поїхати з нею на ринок. А в четвер дружини не стало... Залишився хазяїн без своєї головної помічниці, порадниці і опори. Горе працею заліковував.

Сьогодні в нього 166 га ріллі та 42 га пасовищ. Є і сівалка, і культиватор, і майстерню з ремонту тракторів побудував. Хоч і невелике приміщення, але в ньому є підйомник та інша механізація. А ще зерноочисна лінія працює, три фракції очищає. Фермер мріє довести розмір ріллі до 200 га. Підрахував, що така кількість землі економічно обгрунтована і дасть змогу мати накопичення. Поки що на «чорний день» відкласти нічого не вдається. Банківських кредитів Домарьов принципово не бере, але гроші позичає. Він їх називає «гробовими». Сумне визначення, але інакше їх не назвеш.

— Кілька моїх родичок віддали мені свої землі в користування, — пояснює Олексій Свиридович. — За підсумками року я з ними акуратно розплачуюся, у результаті чого бабусі накопичили певний капітал. Гроші вони тримають собі на похорон, бо кожна з них уже похилого віку. Коли мені потрібні в господарстві гроші, йду до бабусь і прошу в борг. Хто дві тисячі гривень дасть, а хто і п'ять. Борг обов'язково повертаю. Імідж тримаю і довіру людей втратити не хочу. Хто, крім мене, про них подбає. І не тому, що вони мої родичі, а тому, що я відповідаю за тих людей, з якими живу на одній землі.

Останню фразу фермер виділяє особливо. І це не пафос, і не завищена самооцінка. Роздуми Домарьова мають під собою логіку.

— Сьогодні в нашу область, конкретно в наш район, прийшли, як я їх називаю, «латифундисти». Так, у них могутня техніка, передові технології. Сьогодні вони беруть землю в оренду, а завтра її викуповуватимуть. Ви скажете, що в цьому немає нічого поганого і я, можливо, з вами погоджуся. Проблема в іншому. «Латифундиста» цікавлять врожай, економіка, прибутки, але не саме село і люди. Фірма збере за тиждень врожай і поїде собі. Її керівники не несуть відповідальності за людей, соціальний бік їхнього життя. У селах нині залишилися пенсіонери та старики. Хто про неї подумає? До фермера вони і йдуть. Тому машина потрібна, іншого поховати треба. Торік так замело, що не могли небіжчика на цвинтар відвезти. Фермер сидить на землі. Він буде і сьогодні, і завтра, а післязавтра його діти будуть справу вести. Тому уряд має бути зацікавлений у розвитку фермерства на селі, усіляко йому сприяти. Якщо це не відбудеться, село опиниться на межі вимирання. Адже порушується середовище проживання селян.

У Старобільському районі працює нині 140 фермерських господарств. З кожним роком їх кількість зменшується і ця тенденція, за прогнозами фахівців, триватиме. Олексій Свиридович здаватися не збирається. Йому вже за сімдесят, але його плани на майбутнє свідчать про те, що він ще повоює. Сьогодні у нього 19 пайовиків, і кількість орендованої землі планує збільшити. Правда, до реалізації таких планів підходить обережно, каже, що людей не можна обманювати. Тому має все зважити. Саме будує будинок для родини однієї з доньок. У зятя закінчується термін служби військового, і він вирішив оселитися на селі. Допомагатиме тестю, а років через п'ять займеться фермерством самостійно.

— А ви, Олексію Свиридовичу, відпочиватимете?

— Якщо вийде. Адже я відпочивати не вмію.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Завдяки впровадженню автоматизованої системи обліку споживання теплової енергії у Дніпродзержинську щороку економитимуть майже 7 млн. грн. *(Укрінформ)*

Віце-прем'єр-міністр Микола АЗАРОВ обіцяє, що уряд забезпечить стабільний розвиток ринків зерна та продуктів його переробки у 2007—2008 маркетинговому році *(Укрінформ)*

■ ЕКОЛОГІЯ

Вибухнула тара з агрохімікатами

Закарпаття. Це сталося поблизу села Рокосова Хустського району на території колишнього підприємства «Агрохімсервіс». Четверо працівників ТОВ Науково-виробниче товариство «Динаміка» із Запоріжжя перевантажували суміш непридатних агрохімікатів з ємності 60 тонн в спеціальну тару по 200 літрів. Після того, як завантажили й закупорили сьому ємність, вона через кілька хвилин вибухнула, хімікати загорілися. На щастя, ніхто не постраждав. За попередніми висновками фахівців, небезпеки для мешканців села, що розташоване за три кілометри від місця події, немає.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Перлина заслуговує на інше обрамлення

Хмельниччина. Сім кубометрів сміття зібрали сімдесят студентів Кам'янець-Подільського державного університету в зелених зонах Кам'янця-Подільського та в каньйоні річки Смотрич. Нагадаємо, що всі вони відгукнулися на акцію громадської організації «Зелені Товтри». Особливо складно було прибирати скелясті береги заввишки 50—60 метрів, які можуть очистити лише скелелази. Молоді люди допомогли комунальникам і закликали мешканців та гостей міста зберегти цю перлину в чистоті.

Зробіть 10 кроків на захист клімату!

Робоча група неурядових природоохоронних організацій України започаткувала просвітницьку акцію «Клімат змінюється! Час діяти». За підтримки Шведського секретаріату з кислотних дощів та Британської ради в Україні громадські екологи в жовтні здійснять так званий кліматичний тур Україною. Вони спілкуватимуться просто на вулицях із громадянами Дніпродзержинська, Дніпропетровська, Хмельницького, Львова, Тернополя, Кам'янця-Подільського, демонструватимуть фотовиставку, збиратимуть підписи під зверненнями до місцевої та регіональної влади.

На переконання громадських активістів, кожна людина може стати захисником клімату, треба лише вивчити десять важливих кроків та постійно виконувати їх. У червні 1992 року на конференції ООН 155 держав, в тому числі й Україна, підписали Рамкову конвенцію про зміну клімату. Діє в нашій державі й Кіотський протокол, що встановлює квоти на викиди для всього світу. Однак населення мало поінформоване не лише про ці документи, а й про саму проблему. Крім того, Україна досі не має карти та плану дій у цьому напрямі, а влада на місцях мало переймається можливістю зменшення викидів парникових газів. Тож тема надзвичайно актуальна. У Кам'янці-Подільському в рамках туру екологи запрошують до «круглого столу», де буде обговорено загрози розвитку регіону через метаморфози погоди та природні катаклізми, спричинені людською життєдіяльністю, план необхідних дій місцевої влади з метою стримання цих негативних явищ. Щире намагання зберегти в Україні притаманний їй чудовий клімат, а з ним і здоров'я людей, покликало до лав учасників цього туру східняків та західняків.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кіношники знову нівечать кримський заповідник

Цього разу біда нависла над Лисячою бухтою, яку, за задумом російського режисера Олександра Мельника, перетворили на крижаний острів. Зйомки фільму, який веде в заповідній бухті російська кінокомпанія «Маяк», обурили біологів й екологів. Коли вони виїхали на місце зйомки, шлях до майданчика був переораний, туди безпардонні гості Криму не впустили навіть співробітників заповідника. Але приховати скоєну шкоду не вдалося. На місці зйомок вирубано сім дерев унікального сріблястого лоху, а щоб встановити декорації, трактором проорали схили саме там, де ростуть рідкісні види рослин, ендеміки, — повідомила старший науковий співробітник заповідника Людмила Миронова. За її словами, адміністрація знімальної групи пообіцяла висадити дерева, щоб хоч таким чином відшкодувати збитки. Але минуть десятки років, доки висаджені деревця виростуть, бо на підвітряному березі морської бухти рослини розвиваються дуже повільно.

Віктор ХОМЕНКО.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Антициркуляція

Як «Сумитеплоенерго» сумчан нагріває...

■ ВЕДМЕЖІ ПОСЛУГИ

Таким розлюченим я побачив кума уперше за тридцять років нашого знайомства. Завжди врівноважений і стриманий, колишній майор-авіатор аж червоними плямами пішов від люті:

— Моя б воля — всіх до одного сумських комунальників порвав би власними зубами! І почав би з тепловиків! З початку року гарячу воду по чайній ложці відпускають: то в них депресія, то в них компресія. А гроші з людей деруть, як вовки шкуру з безсловесних овець.

Під словами розлюченого кума — порвати комунальників — сьогодні готові підписатися щонайменше 90 відсотків мешканців сумських «висоток» (від п'ятого поверху і вище), чиї квартири обладнані лічильниками води.

...За відсутності в помешканні приладів обліку води, донедавна я не надто переймався її витратами: все одно добовий ліміт на одного члена сім'ї, витрачаєш чи ні, становить 300 літрів. Якщо «гарячий» кран плювався холодною водою — сточував її, інколи сотнями літрів. Тим самим допомагав солідно заощаджувати сімейний бюджет сусідам, які заздалегідь обзавелися лічильниками води. Деякі з них нерідко самі зверталися по «допомогу». Сам не знаю, яке на мене зійшло затемнення, коли за їхнім прикладом й собі вирішив долучитися до цивілізації.

Відтоді не знаю, як вирватися з «цивілізованих» обіймів «Сумитеплоенерго» (дочірнього підрозділу відомої на всю країну фірми «ТехНова»). За гарячу воду відтоді плачу з розрахунку майже 7,7 гривні за кубометр. Досвід «співдружності» з тепловиками і їхніми партнерами давно закарбувався на моїй шкурі...

Свисти не свисти, проси не проси...

Цивілізованим європейцем, який може прийняти душ, коли заманеться, після встановлення приладів обліку відчував себе з півмісяця. Не більше. А потім немов клята відьма поробила: день гаряча вода є, три — немає. І я засів за телефон. Щоразу дзвонив на три аварійні диспетчерські служби: жеківську, міську і тепловиків. Через тиждень останні впізнавали голос власкора «ГУ», і за годину—дві гаряча вода вже лилася з крана. День—два — не більше. А потім телефонна епопея повторювалася. І так майже три місяці.

Одного разу, щоб поставити мене на місце, тепловики прислали делегацію у складі майстра та обхідника теплових пунктів нашого мікрорайону. Резюме: відсутня циркуляція... з вини жеку. Але за дві години після візиту «делегатів» гаряча вода з'явилася, немов за помахом чарівної палички. «Секрет» антициркуляції відкрив мені один слюсар-сантехнік, який донедавна працював у «Сумахтеплоенерго»: щоб запобігти зношуванню обладнання, тамтешні обхідники постійно «забувають» умикати підкачувальні насоси на теплопунктах, які подають гарячу воду на верхні поверхи висоток. Загнані тепловиками у глухий кут, споживачі змушені постійно сточувати з квартирних кранів холодну воду десятками, а то й сотнями літрів. А лічильники крутяться... Таким чином надавач послуг «Сумитеплоенерго» за просто так щомісяця обкрадає сумчан на сотні тисяч гривень. «Це правда, — підтвердив слова сантехніка один із диспетчерів аварійної служби «Сумтеплоенерго». — Насоси на більшості теплових пунктів уже давно на ладан дихають, тож чимало обхідників умикають їх лише врядигоди. Так їм спокійніше. Ну, а люди продовжують сточувати воду собі на збиток і обривати телефони аварійних диспетчерських служб. Ви б написали про це неподобство — може, після цього наші хазяї перестануть дурити городян і наведуть лад у своєму господарстві».

Про нестихаючу битву з надавачами теплої води мені розповідали керівники ТОВ «Зарічник», ТОВ «Техкомсервіс» та інших сумських житлово-експлуатаційних контор. І всі нарікали, що м'ячі влітають тільки в їхні ворота, оскільки управи на суміжників не знайдеш. Адже грошей, навіть за наявності «Акта претензій», тепловики споживачам не повертають.

Мій терпець урвався наприкінці вересня, коли (щоб зафіксувати «добросусідські» стосунки з тепловиками) упродовж одного дня тричі сточував холодну воду — загалом близько 500 літрів — однак до гарячої так і не дістався. Тож беру ноги в руки і йду в організацію, чий обов'язок — цілодобово захищати права споживачів: в управління житлової політики, комунального господарства та благоустрою Сумської міськради на чолі з Володимиром Кулішенком. Та не встиг навіть рота розкрити, як керівний пан «вистрілив» мені в обличчя:

«Я вам не диспетчер!»

А після цього перервав нараду й хутко зник у кабінеті заступника з одним зі своїх «ділових» партнерів.

Агресивна відповідь «захисника» сумчан мене не здивувала. Мешканці Сум уже давно характеризують Кулішенка як «ні Богові свічка, ні чортові шпичка». І заслужено. З «ударною трудовою вахтою» та «чеснотами» пана Володимира і його підлеглих, які гуртом розтягли комунальне господарство обласного центру по власних хатах, «Голос України» ознайомив своїх читачів у публікації «Ноїв ковчег» по-сумськи» 23 листопада минулого року. Однак з комунальників — як з гуски вода. До самого вересня цього року, «завдяки титанічним зусиллям» комунальної служби, Суми нагадували справжнісіньку клоаку з розбитими дорогами і тротуарами. Ситуація дещо поліпшилася лише після того, як по столу грюкнув кулаком голова Сумської облдержадміністрації Павло Качур. Принаймні, так здалося. Добра половина майданчиків для сміття, як і раніше, захаращена будівельними відходами, поламаними меблями, старим ганчір'ям та іншим хатнім непотребом, а підвали десятків багатоповерхівок і досі «плавають» у воді та нечистотах. А «недиспетчер» Кулішенко робить вигляд, що утримувати трьохсоттисячне місто в чистоті та порядку й вирішувати проблеми городян повинні марсіани...

Халявники й далі стрижуть купони

Зрозумівши, що начальнику житлового управління нужди і проблеми мешканців міста з гарячим водопостачанням до лампочки, самостійно рушаю до вершителів долі сумчан — у ВАТ «Сумитеплоенерго».

Генеральний директор товариства Сергій Кравченко, як завжди, у від'їзді. Дякувати Богові, хоч його заступник Надія Покутня на місці. Вислухавши мою розповідь про дискомфорт тисяч мешканців мікрорайону через постійні перебої з гарячою водою, за яку «Сумитеплоенерго» з людей три шкури лупить, начальниця, знову ж таки, намагається перекласти вину на жеківців: мовляв, комунальники забули відкрити засувки у будинкових підвалах. Коли ж процитував співрозмовниці розповідь диспетчера, їй на мить недобре стало. І лише після цього досягаємо компромісу: «Сумитеплоенерго» спільно з жеком створює комісію, яка має з'ясувати причини відсутності гарячої води як у нашій 144-квартирній, так і в інших висотках, «приписаних» до 25-го теплопункту.

Як і припускала диспетчер, у теплопункті поламався підкачувальний насос. Коли? А дідько його відає. Полагодили за півдня. Тож із 24 вересня вся округа знову долучилася до цивілізації. Та чи надовго? Тому більшість сусідів (кум, до речі, це вже зробив) хоче викинути прилади обліку води. Адже гроші за тримісячні водні, а точніше — безводні, митарства повертати ніхто не збирається. І гроші чималі, якщо взяти до уваги, що в Сумах півтори сотні дев'яти-чотирнадцятиповерхівок і втричі більше п'ятиповерхівок. А, як відомо, на дурничку і хрін солодкий...

Редакції «Голосу України» хочеться якнайшвидше дізнатися, якої думки про «новаторсько-халявний» підхід керівників ВАТ «Сумитеплоенерго» до гарячого водопостачання працівники Сумської міської прокуратури. Може, хоч їм під силу буде розрубати цей гордіїв вузол...

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Хто тримає світ у руках

■ КАДРОВА ПОЛІТИКА

Хоч би якою була тема розмови з Віталієм ОЛУЙКОМ, ректором Хмельницького університету управління та права, доктором наук з державного управління, професором, народним депутатом четвертого скликання, політиком і управлінцем з чималим досвідом, вона завжди ґрунтується на високих державницьких і патріотичних позиціях. На його глибоке переконання, нову і вільну Україну можуть побудувати лише люди з новим і вільним мисленням. Хоч би яким тривіальним видавався старий вислів про те, що кадри вирішують усе, але нинішній голод кадрів у політиці, економіці, науці і навіть на виробництві не дає країні йти вперед. Де і як народжуються справді достойні кадри? Яка їх роль у державотворенні? У чому полягає найбільший кадровий конфлікт? — про це наша розмова.

— Віталію Миколайовичу, сьогодні мало не кожний українець одразу впізнає на телеекрані не один десяток політиків. Про них навіть анекдоти ходять, що є своєрідною ознакою популярності. А ми говоримо про дефіцит кадрів.

— Кількість — це ще не якість. Так само, як і дешева популярність — це ще не ознака справжнього визнання. Методи сучасних піар-технологій можуть буквально за кілька місяців «розкрутити» таку політичну зірку, що багато мільйонів і справді повірять в її неординарність. Але це лише обгортка. Потім уся ця популярність перевіряється роботою, а, саме її, цієї практичної, щоденної, а головне — результативної роботи на користь держави, ми вже давно не помічаємо.

Кажу це не як дилетант, оцінюючи ситуацію лише за економікою власної кишені, а як людина, котра давно і глибоко займається проблемами державотворення. Причому не тільки в теорії, а й на практиці.

Думаю, мої висновки підкріплюються спостереженнями багатьох людей, не пов'язаних ні з владою, ні з політикою: найбільша і найнебезпечніша криза, яку переживає Україна, — кадрова. Весь час ми говоримо про економічні негаразди, ведемо політичні баталії і при цьому наче забуваємо, що для успішного втілення всіх планів насамперед потрібні чесні і відповідальні професіонали. А їх треба плекати довго і дбайливо. Можливо, прозвучить пафосно, але відсутність концепції кадрової політики в державі загрожує її безпеці.

Під час виборчих перегонів ми ще раз переконались, чим обернулось для нас таке зневажливе ставлення практично протягом всього етапу існування незалежної держави до професійних кадрів — ми не маємо лідера, котрому повірила б уся нація, ми не маємо партійних керманичів, котрі б могли запропонувати реальну стратегію розвитку держави. Врешті-решт ми не маємо тих функціонерів на місцях, котрі могли б втілювати в життя проекти і державного, і місцевого масштабу.

— Чи не занадто песимістична картина вимальовується?

— Вона неприваблива, але реальна. Зробімо зовсім невеличкий екскурс у минуле і пригадаймо пафос у найкращому значенні цього слова Помаранчевої революції. Я сам був щирим її прихильником. Я вірив у те, що йде боротьба не просто окремих людей, які претендують на владу, а двобій добра і зла, минулого із майбутнім. Але так само, як високо здійнялися ці надії, так само вони і рухнули, коли почалася хвиля масових звільнень і призначень на керівні посади всіх рівнів. Я вже не кажу про принцип партійності, котрий замінив собою принцип компетентності під час призначення на посади. Готовий глянути крізь пальці і на кумівство — його не можна було позбутися ніколи. Та у нас просто не виявилося під рукою достатньо людей, котрі могли б достойно представляти владу. Держава їх не виростила для себе.

Це ж не новина, приміром, що ціла низка райдержадміністрацій чекала на призначення керівників довгі місяці. У багатьох районах ситуація безвладності затягнулась аж до непристойності. Недаремно ж у народі поповзли чутки, що кандидати не можуть зібрати необхідної суми грошей, щоб заплатити за місце. Усе це справді ганебно для держави, котра претендує на звання вільної і демократичної.

Та чого варті лише історії про те, що новопризначених керівників звинувачували в підробці дипломів про вищу освіту. Усі знали про це, а шахраїв усе одно призначали. Не хочу вихваляти минулі часи, там було багато своїх недоліків, але подібна пляма в біографії навряд чи дозволила б людині обійняти керівну посаду.

— Віталію Миколайовичу, якщо колись буде написано історію кадрової політики, то ви теж увійшли в неї, ставши очільником області на п'ять днів. Не пригадується, щоб хтось добровільно відмовився від такої посади та ще й у такий короткий термін. Чому так сталося?

— Досі тодішнє моє рішення залишається незрозумілим для багатьох. Особливо для тих, хто не зрозумів, що влада повинна бути чесною і діяти завжди порядно. А у той момент облдержадміністрація виявилась неготовою до такого керівника. Інтриги, закулісні ігри, політичні плітки — це не для мене.

До речі, це не лише моє кредо. Знаю чимало політиків і господарників, котрі завжди керувалися і досі керуються подібними принципами. На жаль, тепер вони не в моді. Але я переконаний, що настане час, коли в суспільстві затребуваними стануть саме вони. Не боюсь цього казати, але ми живемо в епоху політичних банкрутів. Вони обов'язково зійдуть з політичної сцени незалежно від того, чи переживуть чергові вибори, чи ні. Країна вже відчула: їй потрібні не просто нові обличчя, а керівники нової якості. І вони обов'язково з'являться. Жаль, що рости їм поки що доводиться самотужки, а не за підтримки держави. Нові керівники — це поки що продукт, так би мовити, природного відбору, а не цілеспрямованої державної політики.

— У чому повинна полягати її суть? Ви розробили цілу концепцію кадрової політики в державі, яким повинен стати результат її втілення?

— Це не просто наукова розробка. Вона лягла в основу проекту закону «Про концепцію кадрової політики України», котрий, до речі, був зареєстрований у Верховній Раді. На жаль, ні до його прийняття, ні тим більше до реального втілення руки у державотворців поки що не дійшли. Основні ж засади цього документа — це насамперед стабільність державної служби і одночасно можливість її оновлення. Причому це повинно відбуватися незалежно від політичної кон'юнктури чи волі того чи іншого лідера. Державна служба — це основа держави, її стовпи. Вона повинна працювати чітко і стабільно, незалежно від того, хто отримав більшість голосів на виборах. Її функція —виконувати всі закони, і це головне завдання чиновника будь-якого рангу. Але наша біда, що саме цього не можемо досягти.

Боремося з корупцією, хабарництвом серед чиновницького люду, його інертністю і бюрократизмом і поміж усім цим забуваємо, що саме чиновник, а не тільки Президент повинен бути гарантом дотримання будь-якого закону. А для того щоб цей чиновник був чесним, компетентним, порядним, а головне — патріотично налаштованим, і повинна попрацювати держава, спочатку вивчивши, виплекавши такого державного службовця, а потім створюючи мотивацію для його роботи.

На жаль, переважна більшість передвиборних гасел має один зміст: позбавити чиновника пільг, гарантій, повноважень... Зрозуміло, що все це лише лукавство. Бо треба вміти відділяти пільги від привілеїв, а державних службовців від олігархічних кланів. Ми перестали розрізняти зміст таких антагоністичних понять, як високе служіння державі і створення олігархічної верхівки. Якби це чітко розділити, то стало б зрозуміло, кому і що потрібно давати, а у кого забирати.

Історія вчить постійно: дешевої влади не буває, бо інакше вона буде або злочинною, або зрадливою, або продажною. Сьогодні таке твердження не надто популярне, але ми вже переконувалися не раз: виграють не популістські гасла, а реальні стратегічні програми. Виховання кадрової еліти має стати пріоритетом для нашої держави.

— Ми навчаємо стільки молоді, що, здавалося б, кадрової проблеми у нас не повинно існувати взагалі...

— Не буду торкатися проблем освіти — це тема окремої розмови. За незліченної кількості вузів у нас, хоч як парадоксально це звучить, не вистачає справді високоосвічених фахівців. Але й це ще не найбільша біда. Окрім освіти, потрібен вишкіл, відповідне державницьке виховання, чіткі ідеологічні й патріотичні переконання.

Постійно спілкуючись зі студентами, принаймні нашого університету, я бачу, що сучасній молоді цих рис не бракує. І ми, готуючи майбутніх юристів та держслужбовців, прагнемо підтримати дух демократії і любові до своєї країни. Але ж проблеми починаються значно пізніше, коли молода людина, отримавши диплом, стикається з реаліями життя, коли раптом з'ясовується, що її знання, ділові риси, моральні якості виявляються незатребуваними у своїй державі. Тим часом все це надзвичайно цінується в усьому світі.

Не треба далеко ходити: в сусідній Росії указом президента прийнято концепцію про залучення емігрантів. Там потрібні і українські робочі руки, і український інтелект, а тому за останній рік відповідно до цієї програми до сусідів подалось понад три з половиною тисячі українців. Це невелика цифра. Поки що. Але ж усім відомо, як наші кадри спливають на Захід. Мільйони налічує українська трудова діаспора в європейських країнах. І це наші кадри. Причому одні з кращих. Ми не зуміли втримати їх удома, зате їх оцінила належним чином Європа. Якщо ми не зупинимо ці міграційні потоки, то не варто сподіватись на кращу долю держави. Не міцні мури, не професіональна армія і навіть не потужна економіка роблять її сильною. Усе це насамперед створюють люди, отож кадри, система їх підготовки і утримання — це основа державної міці.

Поки що закон і концепція лише очікують свого часу. Але мене втішає хоча б те, що наш університет вже готує фахівців, котрі завтра становитимуть професійну еліту держави. Ми відбираємо дітей не за величиною батьківського гаманця, а за знаннями і здібностями, тому шукаємо талановитих студентів ще за шкільною партою. Буваючи в різних навчальних закладах, я бачу, що поділ суспільства на дуже багатий клас і на решту поділив і молодь. Багатьом провінційним ломоносовим уже не під силу пробитись в деякі «елітні» вузи. Так от, я горджуся тим, що в наш університет дорога для здібної молоді, незалежно від її соціального статусу, відкрита.

Не буду говорити про рівень знань і теоретичної підготовки, це вже належним чином оцінили роботодавці, котрі наперед замовляють у нас випускників. Не меншого, а може, ще більшого значення ми надаємо патріотичному вихованню, підтримці того вільного духу і прагнення свободи, що завжди притаманні молоді. А розпочинаємо з елементарного — всі першокурсники вчать напам'ять слова державного гімну. Не треба соромитись розпочинати будь-яку роботу із простого, елементарного. Так просто вивчити свій гімн. Потім прочитати історію своєї держави. Потім зрозуміти закони розвитку суспільства. Потім навчитись жити за цими законами. Тільки той, хто пройде цим ланцюжком, врешті-решт стане надійною опорою будь-якого суспільства.

Багато подорожуючи, я завжди привожу із кожної країни якусь маленьку фігурку, котра могла б стати символом того краю. Вони вміщуються на одній долоні. Але, тримаючи в руці символи багатьох держав, ти не станеш володарем світу. Світ тримає у своїх руках той, хто зрозумів закони розвитку держави, суспільства. Коли ми усвідомимо, що в основі цього стоїть людина, тобто той кадровий потенціал, який виховує для себе держава, у нас теж з'явиться можливість тримати в своїх руках світ.

Розмовляла Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

Міліція перебирається на дачі

На Херсонщині садово-городні товариства охороняються не лише з суші, а й з води. Для цього міліціонери створили власний маломірний флот.

Потреба в охороні дачних садиб постала давно. Адже скільки разів її порушували ті, для кого клапоть землі служить чималим доважком до сімейного бюджету! Найбільше потерпають від крадіїв ті товариства, де є ознака цивілізації — електроенергія. Тут варварських набігів зазнають насамперед холодильники, телевізори, газові балони, інший домашній скарб, з якого можна вилучити хоч якийсь шмат металу. Та найспокусливішими для крадіїв є дюралюмінієві човни.

— Лише в нашому товаристві за минулий рік украли 16, — зітхає голова дачного кооперативу «Пінгвін» Анатолій Іванов. — Крім того, десятки телевізорів, холодильників, а вже садового реманенту, каструль, мисок, ложок — не злічити...

На часі завершення дачного сезону, але й після того, як припиниться навігація, до дачних ділянок можна дістатися човном чи баркасом. Крадіжки бувають і в розпал сезону, та з початком холодів розпочинається справжнє нашестя: охочі поживитися мало зважають на сторожів.

— Чотири катери для спеціального підрозділу утримуємо власним коштом, з бюджету грошей не просимо, — каже начальник УМВС області генерал Михайло Ясельський. — Відновили й використовуємо вже ненові судна, навчили персонал навичкам судноводіння. Налагоджуємо стосунки з головами товариств, активістами — одне слово, йдемо назустріч людям. Звичайно, міліцейський проект вигідний дачникам, для них він і створювався. Невелику частину коштів надали спонсори.

— Маємо намір укладати угоди з товариствами про охорону правопорядку, а за це вони перераховуватимуть певну суму на пальне та утримання суден, — додає заступник начальника УМВС Олег Гапонов, — зможемо також придбати рації для сторожів, щоб у разі виявлення правопорушень вони могли тримати з нами зв'язок. Черговому підрозділу достатньо буде 10—15 хвилин, щоб дістатися до будь-якого дачного товариства.

Геннадій КАБАЧЕНКО, АЛЛА БРУСИЛОВА.

ІСТОРІЯ КРАЮ
СЕРЕДА, 17 ЖОВТНЯ 2007 ■ № 187 (4187)

Афінський Акрополь, за даними дослідження С. Наливайка, був створений на місці фортеці пеласгів Пелістикон, яку побудували за тисячу років до поселення там греків

ЯК ОРІЇ З ГРЕЦІЇ ЕЛЛАДУ ЗРОБИЛИ...

У публікаціях «Глобальна українська цивілізація» (06.06.2007 р.) та «Ки-Я(А)нська (У)країна» (19.09.2007 р.) ми вже довели тезу про безперервність української історії. Справді, Трипільська цивілізація України (VI — II тис. до н. е.) старша від Шумерської (+2500 р.), Єгипетської (+3000 р.), Індської (+3500 р.), Еллінської (+4900 р.), Римської (+5200 р.) та інших класичних цивілізацій планети. І це спонукає до подальшого дослідження впливів наших предків на світовий цивілізаційний процес.

Чому трипільці розділилися на аріїв і оріїв?

На думку дослідників В. Даниленка, В. Верстюка, О. Дзюби, В. Репринцева та ін., після формування протягом X — VII тис. до н. е. на території України індоєвропейської спільноти остання змістилася на захід.

Трипільська цивілізація України окреслюється археологами в рамках VI — II тис. до н. е. Історики (С. Березанська та ін.,) ідентифікують праукраїнську етно-релігійну спільноту IV — III тис. до н. е. як **аріїв**. Проте в українських міфах зустрічається і назва **орії**. Спробуємо розібратися в цьому питанні.

На нашу думку, Трипільська землеробсько-кочова цивілізація мала дві культурно-споріднені компоненти. **Орії** були переважно землеробами, але знали і тваринництво. Натомість **арії**, які розвинули кочовий компонент трипільської економіки, були переважно скотарями, хоча вирощували і хліб.

Як свідчать кам'яні архіви Шу-Нун (XII — III тис. до н. е.) та шумерські таблички, в ті часи в суспільстві домінувала гендерно-політична формула розподілу повноважень: «Духовна влада — у жінок (жриць), а світська — у чоловіків (вождів)».

Арійська ж доба (з прирученням коня, винаходом колеса тощо) привела до того, що жерцями (брахманами) стають чоловіки, котрі залишають за собою і світську владу вождів (кшатріїв).

Політико-владна модель матріархату поступово змінюється патріархальною моделлю влади і в праукраїнському суспільстві відбувається ідеологічно-релігійний розкол, який фіксується в індійських «Ведах» і стає (окрім перенаселення, посухи та ін.) однією із причин тривалої експансії наших предків в усі боки світу.

Арії-«патріархали» пішли переважно на схід і взяли під контроль тубільне населення Афганістану (*тоді — **Ар**ія*), Ірану (***Ар**іан*), Середньої Азії (*басейни річок Сирд**ар**'я, Амуд**ар**'я, міста Бух**ар**а та Сам**ар**канд, очолюваний династією Киянідів*), Індії (***Ар**'яварта*), Тибету (*очолюваного родом Чингізхана-**Ар**улат*), М'янми (*столиця Киянг*), Камбоджі (*керована арійським родом Камбоджеша*), Індонезії (*міста Самаринда, Семаранг)*, Філіппін (*острів Самар*), Папуа-Нової Гвінеї (*місто Самарай*), Нової Зеландії *(народ маорі)* тощо.

Своєю чергою **орії-«матріархали»** пішли переважно на південь та захід і поступово завоювали Палестину (*Самарра*), Єгипет (*династії гіксосів*), Елладу (*яка стала Доридою*), Малу Азію (*Карію*), Західну та Центральну Європу тощо.

З часом нащадки обох трипільських етнічно-релігійних складових (індо-**арії**, кімм**ер**ійці, грецькі елліни, **вар**яги) в різні часи повертатимуться в Україну... Проте сьогодні поговоримо про культурно-цивілізаційні впливи наших предків на формування еллінської цивілізації.

Українська Еллада

Реальні факти свідчать, що насправді еллінська цивілізація є дочірньою по відношенню до глобальної української цивілізації.

Автор праці «Про походження готів» Йордан (VI ст. н. е.), посилаючись на античного історика Аблабія, писав, що слово ***еллін*** походить від грецького слова ***«ele» — болото, луг.*** Так їх називали тому, що згаданий етнос спочатку проживав (і проживає нині) на болотистих землях Меотіди (*сучасного Азовського моря!*).

Згодом елліни/лужичі розселилися не лише на територію сучасної Туреччини, Греції, Італії і т. ін., а й дійшли до Німеччини, Австрії та Франції.

Як стверджує дослідник середньовіччя Ф. Дворнік, до складу Священної Римської імперії, зокрема, входило Лужицьке королівство. Та й нині на території Німеччини проживають лужичі/лугани, мова яких дуже схожа на праукраїнську.

Разом з еллінами/лужичами переселялись до Середземномор'я й інші орійські племена, зокрема лелеги/пеласги.

Філолог С. Губерначук довів, що культ лелеки розвинувся у нас ще Трипільської доби, а нині «...в деяких районах Полтавщини лелеку називають *лелега*, тобто так, як називали себе пелазги».

Окрім того варто взяти до уваги свідчення єгипетських та єврейських джерел (у тому числі Біблії), що до об'єднання так званих ***«морських народів»*** входили: ахейці, ***лелеги***, іонійці, еольці, до**р**ійці, ***греки***, міносці з острова Крит та грецькі мікенці.

Грецький історик Геродот стверджував, що ***греки-ахейці, або іонійці, «спочатку були пеласгійського походження»*** і що «до свого об'єднання з пеласгами елліни були нечисленними».

З ним погоджувалася і З. Рагозіна, яка на початку XX століття писала, що елліни «походили від найдавнішого кореня — пелазгів» і поділялися на ахейців, іонійців і до**р**ійців — «геніальних майстрів військової справи».

Археологи підтвердили виділення еллінів з лелегсько-пеласгійського масиву приблизно у II тис. до н. е. (розкопки могил інгульської культури в Херсонській області).

Більше того, порівняльний аналіз даних археологічних досліджень, проведених в Україні, Анатолії (**Троя**), Сирії (Уг**ар**ит), на Кіпрі, С**ар**динії (Італія), на острівній (Крит, Родос, Карпати) і материковій Греції та в Єгипті (Лукс**ор**), привів до фантастичних висновків!

Як свідчить археолог В. Клочко, характер знайдених та викарбуваних на рельєфах будинків та гробниць у вказаних країнах зразків зброї (круглі щити, списи і короткі, заточені з обох боків мечі) однозначно свідчить про її походження з Північного Причорномор'я (*сабатинівська версія Трипільської культури, II тис. до н. е.*)!

Отже, археологи довели, що наші предки трипільці-орії ще чотири тисячі років тому залюднили території Марокко, Алжиру, Лівії (*столиця Триполі!*), Єгипту, Ізраїлю, Палестини, Греції, Кіпру та Туреччини!

І ще одне. Філолог А. Поправко довів, що мова *лелегів/пеласгів*, яка є на даний момент найдавнішою історичною (зафіксованою письмово) мовою Європи, дуже наближена до сучасної української мови. Вас це не переконує?

Грецька Еллада

Фукидид і Діонісій Галікарнаський писали, що пеласги («лелеги» грецькою) **з'явилися у Греції** (як і в Єгипті) **у IV — III тис. до н. е.**

Автор «Одіссеї» Гомер теж свідчив, що на Криті разом з етеокритянами, кидонами, ахейцями і до**р**ійцями в місті Кноссі проживали й пеласги.

Аналогічних висновків дійшов і болгарський учений М. Будимир: «Пеласги або племена, споріднені з ними в мовному відношенні, займали райони Фінікії, Палестини, Криту, Кіпру, Еллади і Малої Азії».

Афінський Акрополь, за даними дослідження С. Наливайка, був створений на місці фортеці пеласгів Пелістикон, яку побудували за тисячу років до поселення там греків.

З книжки З. Рагозіної «Історія Мідії, другого Вавилонського царства та виникнення Перської держави» (1903 р.) ми можемо дізнатися, що римляни називали **ар**ейців «грецьким плем'ям пеласгійського походження».

Енциклопедичний словник Ф. Брокгауза та І. Ефрона (1893 р.) нам засвідчить, що до**р**ійці проживали в Малій Азії (**Кар**ії) та на островах Кос, Родос, Калімна і **Карпати**! І що, за даними німецького історика О. Мюллера (1844 р.), «найрізкіше виявився характер дорійського племені у Спарті».

Що ж стосується власне найменувань лелегів/пеласгів та греків, то є декілька версій. Наприклад, російський історик А. Чертков (1855 р.) стверджував, що лелеги називали греків по-українськи ***«граки»*** (чорні, чорняві), а останні називали лелегів ***«сонячними еллінами»*** (за русяве волосся та сині очі).

Є й версії Ю. Шилова: греки називали лелегів/лелек через білі паруси на кораблях або за трипільську традицію переселення.

До речі, греки, самоназвою яких є слово ***еллін***, називають цим самим словом представників начебто «чужого» етносу...

Про Панів та міф про грецьку колонізацію Причорномор'я

Вас не дивує, чому так звана «колонізація» еллінами з Малої Азії (**Кар**ії) та острівної Греції (До**р**іди) була надто спокійно сприйнята кочовиками-скіфами?

Кримчанка Елеонора Петрова пише: «Останніх було надто мало, і вони не змогли б протистояти досвідченим скіфським воїнам, якби господарі країни не прийняли їх». Дивно, як для колоністів-загарбників, чи не так?

Але, якщо врахувати їхню етнічно-культурну спорідненість, все стає на свої місця. Повернулися родичі з дальніх країв — то нехай собі живуть!

Підтверджує це, за словами Геродота, і перський цар Д**ар**ій (з арійського роду Куруш), котрий вважав малоазійських і причорноморських еллінів родичами: «І ті, й інші — один народ».

Павсаній Перієгет (II ст. н. е.), до речі, свідчив про перенесення з Тавриди до Еллади (а не навпаки!) релігійних культів: «Місце, яке іменують Лімнеєм (*у Спарті. —* **В. Б.**), є храмом **Ар**теміди **Ор**тії. Тут розміщено її дерев'яне зображення... Воно було перенесене до їхнього міста **Ор**естом, який тут і царював...».

Зафіксуємо собі кримсько-українське (!) ім'я спартанського царя і візьмемо до уваги, що *Еврипід*, чи не найвідоміший античний драматург, одну із своїх п'єс теж назвав «Орест»...

Праукраїнський вплив на греко-еллінську культуру проглядається і в таких фактах. У Греції у II — I тис. до н. е. був популярний культ *Лікейського («Вовчого») Пана* — лісового бога пастухів. Аналогічний культ Пана був вельми поширений, наприклад, у Феодосії (VI ст. до н. е.). У тамтешніх еллінів він був богом стад, лісів і полів.

Проте нас найбільше цікавить ім'я бога — *Пан*. Надто вже воно українське, чи не так?.. До речі, за свідченням античних авторів, одне з праукраїнських племен так і називалося — *пани*. А філологи підтвердять, що це слово, принесене у III — II тис. до н. е. із Праукраїни в Індію, було дуже поширене в їхньому лексиконі. *Пани*, зокрема, згадуються в індійських «Ведах» — священних книгах аріїв... Коло замкнулось, чи не так?..

Отже, такі «випадковості», як назви племен (доряни/дорійці, арейці), спорідненість релігійних культів (Артеміди, Лікейського Пана), «дивні» збіги імен богів (Пан) та царів (Орест), географічних назв (Доріда, Карія, Карпати,) однотипність зброї, наводять нас на думку, що українська Еллада (Причорномор'я та Приазов'я) є «малою цивілізаційною батьківщиною» грецької Еллади!

Валерій БЕБИК,
доктор політичних наук, проректор з інформаційно-аналітичної роботи Університету «Україна».

Про що мовчить звягельський дзвін

У Новограді-Волинському так заведено: після того, як молодята обмінюються обручками, вони йдуть у сквер на високому березі Случі, за Палацом культури імені Лесі Українки. Біля фортеці до високих стовпів підвішено дзвін. Тут, під об'єктивами відеокамер, молоде подружжя проводить перші найщасливіші хвилини подружнього життя (на знімку). Дзвін — символ Новограда-Волинського, колишнього Звягеля.

Легенди та версії

А чому саме дзвін? Є легенда. Колись, дуже давно, Случ була судноплавною. А біля поселення, що виникло на її крутих берегах, кораблі, які плили вночі, часто розбивалися об скелі. От люди й натягнули через річку канат, підвісили дзвони. Чіплявся за нього щоглою корабель, гуло подзвіння, застерігаючи про небезпеку. Від слова «звягати» — «дзвонити» й назвали це місце Звягель, це означало те саме, що й Звенигород.

Інша легенда пов'язана з тим, що раніше тут видобували багато заліза, довкола лунав гучний передзвін ковальських молотів. В основі переказу — слово «звягати».

Є й гіпотеза дослідника, який захоплюється санскритом. Львів'янин Василь Кобилюх стверджує, що давня назва Новограда-Волинського складається зі слів «звя» — святий, і «гель» — сонце. Більшість населення Європи говорить мовами, що, як і наша, входять до індоєвропейської групи, і корінь «гель», нами втрачений, там можна зустріти у назвах багатьох міст.

Легенд і припущень чимало. У Новограді-Волинському обрали найромантичнішу версію — ту, що з кораблями, і включили дзвін до міського герба разом із двома срібними схрещеними пір'їнами у вигляді літери «У», як нагадування про те, що місто — батьківщина Лесі Українки, а також із шаблями — символом визвольної боротьби українського народу XVII століття, половинкою двоголового орла (у 1795 році, після приєднання до Росії, Звягель за велінням Катерини II став Новоградом-Волинським).

Отже, в гербі — мало не вся історія міста. Для повноти картини бракує хіба що полум'я. Того самого, в якому згорів літописний Звягель. Було це 1257 року — 750 літ тому. Нещодавно новоградволинці відзначили цю дату.

Чому спалили Звягель

А хто й чому зруйнував Звягель? Про долю літописного Іскоростеня (нинішнього Коростеня) знає кожен школяр — про отих легендарних голубів та горобців, з допомогою яких княгиня Ольга спалила місто. А чому не увійшла до підручників трагедія Звягеля? Мабуть, не тільки через те, що літописні дані про це скупіші і не мають таких барвистих описів, як про Іскоростень. Похід Ігоря по данину і помсту княгині Ольги легко пояснити обуренням народу непомірним податковим тягарем. А як пояснити знищення Звягеля Данилом Галицьким?

У викладі М. Грушевського події подано так: «Данило власними силами рішився почати війну з татарами... воював підвладні татарам громади над Случчю і Тетеревом. Громади не піддавалися, а піддавшися, наново відпадали. Данило боявся, що як не здавити сього руху, то він може зовсім зруйнувати політичне життя України, взявся знищити його. Не спинився перед суворими карами. Палив непокірні міста, віддавав людей у неволю. За поміччю литовського князя Міндовга збирався йти далі до Києва».

Спробуйте втиснути це в схему шкільного підручника: монголо-татари захопили Київську Русь, тяжка неволя... Що ж тоді виходить: Данило Галицький прагне визволити народ з-під того ярма, а народ стоїть на смерть — не хоче?!

Сучасний археолог Б. Звіздецький, який проводив розкопки на попелищі давнього Звягеля, реставрував ті події так: «Відбивши спробу монгольського темника Куремси захопити важливий у стратегічному відношенні Кременець, Данило Галицький задумав грандіозний похід на Київ з метою об'єднання всіх земель Правобережжя. Проте несподівано для себе наштовхнувся на відчайдушний опір князів Болоховської землі і деяких міських осередків Київщини. Серед останніх згадується і Взвягель (Звягель), який становив собою форпост Київського князівства на його західних рубежах. Заручившись підтримкою великого князя литовського Міндовга, Данило Галицький у 1257 році зі значними силами обступив непокірний Звягель і після запеклої битви оволодів ним. Жителі міста, які вціліли, були забрані в полон і поділені між переможцями, а саме місто спалене. Факт його тотальної руйнації підтверджують і літописні джерела. Так, коли війська Міндовга, які запізнилися на допомогу Данилу, підійшли до Звягеля, то, як повідомляє літописець: «... не побачили нічого. Тільки головешки тліли та пси вили на городищі».

1888 року Д. Іловайський в «Истории России» писав, що Данило Галицький спалив Звягель, а жителів його забрав у полон — за те, що вони «... заперли свои ворота пред галицким королем. Любопытно, что в эту эпоху нашлись русские города, предпочитавшие зависимость от татар господству русского князя».

Справді, цікаво. Можливо, відгадка в словах Іпатіївського літопису, де вперше згадується Звягель та описується похід Данила Галицького проти «людей, сидящих за татари», тобто тих міських осередків, які сплачували данину монголо-татарським завойовникам. А йшлося насправді про те, кому і скільки вони платитимуть. І ті, хто правив тоді у Звягелі, вважали, що краще мати справи з чужинцями...

Археологам на радість, нам — для роздумів

Дослідники довго були переконані, що археологічним еквівалентом стародавнього Звягеля є те місце на лівому березі Случі, де була колись фортеця, нині там центр сучасного Новограда-Волинського. Дослідження експедиції Інституту археології АН України під керівництвом Звіздецького засвідчили, що найдавніші нашарування датуються тут не пізніше кінця XV століття. Отже, це не першооснова міста. Тому увагу археологів привернула група пам'яток за 5 кілометрів від міського центру — на правому березі Случі. Це два городища та велике неукріплене селище між ними. Розкопки 1988 року показали, що основні нашарування тут насичені лише пам'ятками давньоруської матеріальної культури XII—XIII століть. Обидва городища знищено в середині XIII століття. Майже у всіх житлах знайдено кістки людей зі слідами насильницької смерті.

Дослідники твердять, що й справді тут пролягав торговельний шлях від Чорного до Балтійського морів. Іноземці на човнах-однодревках піднімалися Гіпанісом (Південним Бугом), далі пливли притокою Бугу — Бужком, затим волоком тягнули човни до верхів'я Случі і вже по цій річці рухалися до Прип'яті й далі

На радість археологам, тут люди вирішили більше не селитися. Це полегшує пошуки. На обох городищах є знахідки, які датуються IX—X століттям. Отже, поселенням більше тисячі літ. Серед найцінніших знахідок — пам'ятки національного значення: діадеми з колтами і перстень, зображення на якому нагадує тризуб.

А про те, що вік міста значно більший за літописні 750 літ, свідчать знайдені в околицях Новограда-Волинського грецькі вироби та римські монети I—II століть нашої ери. Дослідники твердять, що й справді тут пролягав торговельний шлях від Чорного до Балтійського морів. Іноземці на човнах-однодревках піднімалися Гіпанісом (Південним Бугом), далі пливли притокою Бугу — Бужком, затим волоком тягнули човни до верхів'я Случі і вже по цій річці рухалися до Прип'яті й далі.

Знання історії рідного краю міський голова Микола Боровець та актив Новограда-Волинського вважають першоосновою виховання патріотизму. Тому матеріали міжнародної науково-краєзнавчої конференції, присвяченої 750-річчю першої літописної згадки про Звягель, видано двотомником. Завдяки сучасним інформаційним технологіям ознайомитися з ними може кожен, хто має доступ до Інтернету: їх розміщено на сайті міськради. Видано й популярні книги про історію і сьогодення Новограда-Волинського.

Про увагу до минувшини свідчить і таке. У зв'язку з ювілеєм уряд виділив Новограду-Волинському 8 мільйонів гривень. Найбільше їх пішло на ремонт доріг, будівництво школи, реконструкцію парку і стадіону. А 80 тисяч вирішили спрямувати на продовження археологічних розкопок літописного Звягеля. Тут мріють створити археологічний заповідник на древньому городищі, зробити Новоград-Волинський привабливим для туристів. Про підтримку таких ініціатив заявили під час святкувань і віце-прем'єр Дмитро Табачник, і голова облдержадміністрації Юрій Павленко. А серед подій свята було і театралізоване дійство «Відлуння віків» на літописному городищі.

...Повернімося і ми подумки на 750 літ назад. Ще раз згадаємо: Данило Галицький ішов на Звягель, заручившись підтримкою литовського князя. А звягельці опиралися, бо хотіли бути під татарами. У результаті — руїна. А трохи ближче до наших днів? Після смерті Хмельницького одні гетьмани прислужували Росії, другі — Польщі, треті — Криму. В результаті маємо період, який увійшов в історію під назвою Руїна. Сьогодні деякі політичні лідери сидять у своїх кабінетах, як оті, що «седяше за татари». Невже історія нічого не вчить?

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Фото автора.

Місто під назвою Білосток

Вежу підземного замку відкопали київські археологи у селі Селище Тиврівського району на Вінниччині. Старший науковий співробітник Інституту археології НАНУ Лариса Виногродська каже, що знахідка є історичною цінністю. Вона дає можливість дослідити архітектуру будівлі, яка, за попередніми оцінками, може бути віднесена до XVI—XVII століть. Сама основа вежі — під землею. Наприкінці вересня археологи продовжать роботи. До речі, їх оплатив один із депутатів Вінницької облради.

— Приватизувати пам'ятку архітектури меценату не вдасться, — каже завідувач відділу охорони пам'яток історії і культури обласного краєзнавчого музею Михайло Потупчик. — Закон дозволяє лише орендувати такі споруди, максимально на 49 років. За словами співрозмовника, існують також спеціальні вимоги до реставрації пам'яток архітектури — відтворити можна лише точну копію з дотриманням навіть форми і кольору, скажімо, черепиці. Змінювати зовнішній вигляд чи перебудовувати замок заборонено. За переказами, на цих землях існувало місто під назвою Білосток. Воно було ще до приходу поляків. Але віднайдені руїни замку, переконані дослідники, споруджували польські магнати.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

■ НОВІ ВИДАННЯ

«Напишіте тую славу»

У Кам'янці-Подільському відбулася презентація книжки про оборонну архітектуру України «Під захистом мурів». Це вже друга із серії «Невідома Україна», яку пропонує читачам столичне видавництво «Наш час». Авторка — Катерина Липа — в науково-популярному форматі подає історію розвитку оборонної архітектури України. Найпотужніші бойові твердині, їх уславлені захисники, тактика облоги та оборони фортець, фортифікаційне мистецтво та будівельні технології і, звичайно, історія Кам'янець-Подільської фортеці — все це знайшло місце на сторінках видання.

Як зазначив Олекса Руденко, отаман київського козацького реєстрового полку, організатор та концептолог міжнародного фестивалю військово-історичної реконструкції «Терра Героїка», що відбувся в Кам'янці на початку жовтня, вихід цієї книжки є особливою подією, адже в царині історії розвитку військової справи ще дуже мало інформації.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

ЗВІТ ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ ФОНДУ ГАРАНТУВАННЯ ВКЛАДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ ЗА І ПІВРІЧЧЯ 2007 РОКУ

			Коди		
		Дата (рік, місяць, число)			
Підприємство	**Фонд гарантування вкладів фізичних осіб**	за ЄДРПОУ	2007	07	01
Територія		за КОАТУУ	21708016		
Форма власності	**Загальнодержавна**	за КФВ	80391		
Орган державного управління		за СПОДУ	31		
Галузь (вид діяльності)	**Фінансово-кредитна**	за ЗКГНГ	6134		
Вид економічної діяльності		за КВЕД	96190		
Одиниця виміру: тис.грн.		Контрольна сума	75.11.1		
Адреса	**м. Київ, вул.Ярославів Вал, 32А**				

Б А Л А Н С на 30 червня 2007 р.

АКТИВ	Форма N1 Код рядка	Код за ДКУД На початок року	1801001 На кінець звітного періоду
1	2	3	4
І. Необоротні активи			
Нематеріальні активи:			
залишкова вартість	010	148,7	95,7
первісна вартість	011	594,0	594,0
накопичена амортизація	012	(445.3)	(498.3)
Незавершене будівництво	020	0,8	
Основні засоби:			
залишкова вартість	030	319,0	278,4
первісна вартість	031	2225,8	2230,3
знос	032	(1906.8)	(1951.9)
Довгострокові біологічні активи:			
справедлива (залишкова) вартість	035		
первісна вартість	036		
накопичена аморизація	037		
Довгострокові фінансові інвестиції:			
які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	040		
інші фінансові інвестиції	045	714922,8	590083,8
Довгострокова дебіторська заборгованість	050	219,0	206,9
Відстрочені податкові активи	060		
Інші необоротні активи	070		
Усього за розділом І	**080**	**715610,3**	**590664,8**
ІІ. Оборотні активи			
виробничі запаси	100	64,8	81,6
поточні біологічні активи	110		
незавершене виробництво	120		
готова продукція	130		
товари	140		
Векселі одержані	150		
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги :			
чиста реалізаційна вартість	160		
первісна вартість	161		
резерв сумнівних боргів	162		
Дебіторська заборгованість за розрахунками:			
з бюджетом	170		
за виданими авансами	180	3,4	43,0
з нарахованих доходів	190	93159,5	119006,6
із внутрішніх розрахунків	200		
Інша поточна дебіторська заборгованість	210	209,6	619,9
Поточні фінансові інвестиції	220	142454,2	
Грошові кошти та їх еквіваленти:			
в національній валюті	230	9642,2	487200,8
в іноземній валюті	240		
Інші оборотні активи	250	12,4	2,4
Усього за розділом ІІ	**260**	**245546,1**	**606954,3**
ІІІ.Витрати майбутніх періодів	**270**	**3511,5**	**7304,1**
БАЛАНС	**280**	**964667,9**	**1204923,2**

ПАСИВ	Код рядка	На початок року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
І. Власний капітал			
Статутний капітал	300		
Пайовий капітал	310		
Додатковий вкладений капітал	320		
Інший додатковий капітал	330		
Резервний капітал	340		
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	350		
Неоплачений капітал	360		
Вилучений капітал	370		
Усього за розділом І	**380**		
ІІ. Забезпечення наступних витрат і платежів			
Забезпечення виплат персоналу	400		
Інші забезпечення	410		
Цільове фінансування	420	961169,2	1197440,7
Усього за розділом ІІ	**430**	**961169,2**	**1197440,7**
ІІІ. Довгострокові забов'язання			
Довгострокові кредити банків	440		
Інші довгострокові фінансові зобов'язання	450		
Відстрочені податкові зобов'язання	460		
Інші довгострокові зобов'язання	470		
Усього за розділом ІІІ	**480**		
IV. Поточні зобов'язання			
Короткострокові кредити банків	500		
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	510		
Векселі видані	520		
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	530	1,7	20,3
Поточні зобов'язання за розрахунками:			
з одержаних авансів	540		
з бюджетом	550	0,2	17,8
з позабюджетних платежів	560		16,5
зі страхування	570		27,6
з оплати праці	580		93,7
з учасниками	590		
із внутрішніх розрахунків	600		
Інші поточні зобов'язання	610	3496,8	7306,6
Усього за розділом IV	**620**	**3498,7**	**7482,5**
V. Доходи майбутніх періодів	**630**		
БАЛАНС	**640**	**964667,9**	**1204923,2**

Звіт про фінансові результати за 1 півріччя 2007 року

Форма N2 Код за ДКУД 1801001

І. Фінансові результати

Стаття	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	010		
Податок на додану вартість	015		
Акцизний збір	020		
	025		
Інші вирахування з доходу	030		
Чистий доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	035		
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	040		
Валовий :			
прибуток	050		
збиток	055		
Інші операційні доходи	060	53293,2	53318,3
Адміністративні витрати	070	5229,4	4618,2
Витрати на збут	080		
Інші операційні витрати	090	48063,8	48700,1
Фінансові результати від операційної діяльності :			
прибуток	100	0,0	0,0
збиток	105		
Доход від участі в капіталі	110		
Інші фінансові доходи	120	39719,0	26054,9
Інші доходи	130		
Фінансові витрати	140	4312,5	3497,7
Втрати від участі в капіталі	150		
Інші витрати	160		1,6
Фінансові результати від звичайної діяльності до оподаткування:			
прибуток	170	35406,5	22555,6
збиток	175		
Податок на прибуток від звичайної діяльності	180	0,2	0,2
Фінансові результати від звичайної діяльності :			
прибуток	190	35406,3	22555,4
збиток	195		
Надзвичайні :			
доходи	200		
витрати	205		
Податки з надзвичайного прибутку	210		
Чистий :			
прибуток	220	35406,3	22555,4
збиток	225		

ІІ. Елементи операційних витрат

Найменування показника	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Матеріальні затрати	230	34,7	35,6
Витрати на оплату праці	240	2364,3	1926,5
Відрахування на соціальні заходи	250	586,9	424,1
Амортизація	260	98,3	200,5
Інші операційні витрати	270	50209,0	50731,6
Разом	**280**	**53293,2**	**53318,3**

ІІІ.Розрахунок показників прибутковості акцій

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Середньорічна кількість простих акцій	300		
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	310		
Чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію	320		
Скоригований чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію	330		
Дивіденди на одну просту акцію	340		

Керівник **Огієнко В. І.**
Гол.бухгалтер **Борса С. Б.**

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) у справі № 23/416-б від 10.10.2007 р. оголошено банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Лео» (01023, м. Київ, вул. Шота Руставелі, 11, код ЄДРПОУ 22961059, р/р 26003239131 у ФКД ВАТ «Інпромбанк», МФО 322863) і розпочата ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено Закрите Акціонерне товариство «Центр моди «ЕКСТА» (01023, м. Київ, вул. Шота Руставелі, 11, код ЄДРПОУ 04594611).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Миколаївської області Постановою від 10 жовтня 2007 року (справа №5/743/07) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Максимус-Т», ЄДРПОУ 34510948, м. Миколаїв, пр. Героїв Сталінграду, 91.

Ліквідатором призначено Томашевського О. О. (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ №158229), м. Миколаїв, вул. Робоча, 7, к. т.: (0512) 36-72-27).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

15.10.2007 року постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) у справі №23/417-б Товариство з обмеженою відповідальністю «ПРОММАРКЕТ-100» (ЄДРПОУ 33788315, м. Київ, просп. Перемоги, буд. 136, к. 34, р/р 26008245401, АКБ «Інтеграл-банк») визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого А. П. Кандаурову (ліцензія серії АВ №347168 від 22.08.2007 року). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

СП «Комп'ютер сервіс», код ЄДРПОУ 14372484 (03179, м. Київ, вул. Верховинна, 87) повідомляє про ліквідацію за рішенням вищого органу Товариства від 03.09.2007 р. Претензії кредиторів приймаються ліквідатором Дорошенко Олексієм Олександровичем протягом двох місяців з дня опублікування повідомлення про ліквідацію за адресою: 01001, м. Київ-1, а/с 286.

Господарський суд Дніпропетровської області, 49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а, постановою по справі №Б26/234-07 від 02.10.2007 р. визнав банкрутом Приватне підприємства «НТК-Плюс» (адреса: м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграду, 156-А, ЗКПО 32780949, р/р 26002000566320 в ДФ АТ «Укрінбанк», МФО 305590) в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» і відкриває ліквідаційну процедуру.

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до ліквідатора (адреса для листування: 49044, м. Дніпропетровськ, вул. Виконкомівська, 10/25).

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 07.09.2007 року по справі № 43/451 товариство з обмеженою відповідальністю «ФТТ» (Код ЄДРПОУ 32621950, юр. Адреса: 01135, м. Київ, вул. Дмитрівська, 71; поштова адреса: 03035, м. Київ, вул. Кавказька, 13-а, оф. 14, р/р 26009026447321 в Печерському відділенні МКФ АКБ «Укрсоцбанк» м. Київ, МФО 322012), визнано банкрутом та відрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лученка Дмитра Валентиновича (ліцензія АВ № 307234 від 31.01.2007 р.), адреса: 61168, м. Харків, пр. Перемоги, буд. 57-б, кв. 23, тел. 8 (057) 700-54-90.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 05.10.2007 р. по справі №6/213-Б-07 Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Югелектромаш» (ЄДРПОУ 34554750, м. Херсон, вул. Українська, 93, р/р 2600105230-2907 у ХФ ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 352479) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Білоусова Ігоря Валентиновича (ліц. АВ №081135 від 01.08.2006 р., 73000, м. Херсон, пр. Військовий, 6, 2-й поверх, каб. 7, тел.: 8 (0552) 494-389).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Закрите акціонерне товариство «Фармреєстр» (ідентифікаційний код за ЄДРПОУ 24747519, м. Київ, вул. Бориспільська, 13, номер ліцензії на провадження професійної діяльності на фондовому ринку — депозитарної діяльності, а саме діяльності з ведення реєстру власників іменних цінних паперів АВ № 115232 рішення про видачу № 487 від 12.05.2006 року), яке являється реєстроутримувачем Закритого акціонерного товариства «Фармацевтична фірма «Дарниця» (м. Київ, вул. Бориспільська 13, код ЄДРПОУ 00481212) повідомляє про наступне:

Протягом 15 (п'ятнадцяти) робочих днів, а саме з 21.09.2007р. по 11.10.2007р. включно відбулося повне відновлення системи реєстру Закритого акціонерного товариства «Фармацевтична фірма «Дарниця» (м. Київ, вул. Бориспільська 13, код ЄДРПОУ 00481212).

Відновлення відбувалося відповідно останньої дійсної копії системи реєстру власників іменних цінних паперів Закритого акціонерного товариства «Фармацевтична фірма «Дарниця» (м. Київ, вул. Бориспільська 13, код ЄДРПОУ 00481212) станом на 08.06.2007 року.

Постановою Господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 05.10.2007 р. по справі № 6/212-Б-07 Товариство з обмеженою відповідальністю «Юженергоснаб» (ЄДРПОУ 34438562, Херсонська обл., м. Нова Каховка, вул. Першотравнева, 35, р/р 26009052302813 у ХФ ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 352479) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Косовського В'ячеслава Станіславовича (ліц. АВ № 081136 від 01.08.06 р., 73000, м. Херсон, пр. Військовий, 6, 2 поверх, каб. 7, тел. 8 (0552) 494389).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Втрачено Свідоцтво про державну реєстрацію юридичної особи Товариства з обмеженою відповідальністю «АМН ГРАНІТ» серія АОО № 512437, видане Володарсько-волинською районною державною адміністрацією Житомирської області та Статут Товариства з обмеженою відповідальністю «АМН ГРАНІТ», ідентифікаційний код ЄДРПОУ 33353128, місцезнаходження: Житомирська обл., Володарсько-волинський район, смт. Нова Борова, вул. Жовтнева, 1, затверджений Загальними Зборами Засновників Товариства Протоколом № 1 від 30 травня 2005 року. Дата Державної реєстрації 02.06.2005, номер запису 12851020000000135.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) у справі №23/413-б від 10.10.2007 р. оголошено банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Лекс-ОІ» (01023, м. Київ, вул. Шота Руставелі, 11, код ЄДРПОУ 34479332, р/р 26002540531 у ФКД ВАТ «Інпромбанк», МФО 322863) і розпочата ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено Приватне підприємство «Поіск» (01014, м. Київ, вул. Бастіонна, 5/13), код ЄДРПОУ 24259777).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 19.09.2007 року № 24/337-Б (справа про банкрутство порушена за заявою приватного підприємства «Агентство охорони «Шелтер») товариство з обмеженою відповідальністю «Рекламне агентство «Чотири плюс» (ЄДРПОУ 30113780, юридична адреса: 01042, м. Київ, вул. Івана Кудрі, 20 кв. 7) визнано банкрутом та відносно боржника відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором боржника призначено арбітражного керуючого Ковеза Андрія Івановича, ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України серії АВ № 158328, строк дії ліцензії з 25.10.2006 по 24.10.2011 р. р.

Заяви кредиторів направляти в місячний термін з моменту опублікування оголошення на адресу: 03150, м. Київ, вул. Антоновича, 47-Б.

15.10.2007 року Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) у справі № 23/418-б Товариство з обмеженою відповідальністю «НВО «ТРЕЙД-ТЕХНО» (ЄДРПОУ 34045767; 01023, м. Київ, вул. Кіквідзе, 1/2, р/р 26005100 в АКБ «Траст-капітал») визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого А. П. Кандаурову (ліцензія серії АВ № 347168 від 22.08.2007 року). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Баланс
За 3 квартал 2007року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітн дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	8037	6276
2	Цінні папери, що рефінансуються Національним банком України	0	0
2.1	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України	0	0
2.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
3	Кошти в інших банках	36102	25077
3.1	Резерви під заборгованість інших банків	(29)	(33)
3.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	9117	11501
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	0	0
5.1	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
5.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
6	Кредити, що надані:	125319	127143
6.1	Юридичним особам	104059	88232
6.2	Фізичним особам	21260	38911
6.3	Резерви під заборгованість за кредитами	(14869)	(10179)
6.4	Резерви у відсотках до активу	12	8
7	Цінні папери, що утримуються до погашення	0	0
7.1	Резерви під знецінення цінних паперів, що утримуються до погашення	0	0
7.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	0	0
9	Основні засоби	29529	28909
10	Нематеріальні активи	86	88
11	Нараховані доходи до отримання :	929	1046
11.1	У тому числі прострочені нараховані доходи	19	11
11.2	У тому числі сумнівні нараховані доходи	386	377
11.3	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(393)	(381)
11.4	Резерви у відсотках до активу	97	98
12	Відстрочений податковий актив	5	5
13	Інші активи	776	511
13.1	Резерви під інші активи	(39)	(38)
13.2	Резерви у відсотках до активу	7	22
14	Довгострокові активи, призначені для продажу	0	0
14.1	Резерви під зменшення корисності інвестицій в асоційовані й дочірні компанії що утримуються з метою продажу	0	0
14.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
15	**Усього активів**	**194570**	**189925**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
16	Кошти банків	40442	28647
17	Кошти юридичних осіб	9944	29232
18	Кошти фізичних осіб	65413	55686
19	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0	0
20	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
21	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	2602	1955
22	Відстрочені податкові зобов'язання	3443	3444
23	Інші зобов'язання	18740	18389
24	**Усього зобов'язань**	**140584**	**137353**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
25	Статутний капітал	35860	35860
26	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0
27	Емісійні різниці	0	0
28	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	6381	4677
29	Резерви переоцінки основних засобів, у тому числі:	10331	10331
29.1	Резерви переоцінки нерухомості	10331	10331
29.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0
30	Резерви переоцінки цінних паперів	0	0
31	Прибуток/Збиток минулих років	0	0
32	Прибуток/Збиток поточного року	1414	1704
33	Усього власного капіталу	53986	52572
34	Усього пасивів	194570	189925

Голова Правління ***О.А.Рябов***
Головного бухгалтера ***О.В.Чернявська***

Примітка "Рахунки довірчого управління"
за 3 квартал 2007 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу (звітний рік)	На кінець попереднього фінансового року (попередній рік)	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	2	3	4	5
1	Готівкові кошти за операціями довірчого управління	0	0	
2	Поточні рахунки банку - управителя з довірчого управління	0	0	
3	Дебіторська заборгованість за операціями довірчого управління	0	0	
4	Цінні папери в довірчому управлінні	0	0	
5	Банківські метали в довірчому управлінні	0	0	
6	Інші активи в довірчому управлінні	0	0	
7	Витрати за операціями довірчого управління	0	0	
8	Нараховані доходи за об'єктами довірчого управління	0	0	
9	Усього за активними рахунками довірчого управління	0	0	
10	Фонди банківського управління	0	0	
11	Рахунки установників	0	0	
12	Кредиторська заборгованість за операціями довірчого управління	0	0	
13	Доходи від операцій довірчого управління	0	0	
14	Усього за пасивними рахунками довірчого управління	0	0	

Голова Правління ***О.А.Рябов***
Головного бухгалтера ***О.В.Чернявська***

ВОЛОДИМИРСЬКИЙ комерційний банк

Фінансовий звіт
За 3 квартал 2007 року

ТОВ КБ "Володимирський"
40030, м. Суми, пл. Незалежності, 10, тел.: (0542) 215-400 МФО 337933
Лізензія НБУ № 199 від 29.01.2002 р.

Звіт про фінансові результати
за 3 квартал 2007 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу	
		поточного року	попереднього фінансового року
1	2	3	4
1	Чистий процентний дохід:	8260	6949
1.1	Процентний дохід	17552	14298
1.2	Процентні витрати	(9292)	(7349)
2	Чистий комісійний дохід:	3184	3046
2.1	Комісійний дохід	3267	3143
2.2	Комісійні витрати	(83)	(97)
3	Торговельний дохід	5953	5135
4	Дохід у вигляді дивідендів	0	0
5	Дохід від участі в капіталі	0	0
6	Інший дохід	15	61
7	Усього доходів	17412	15191
8	Загальні адміністративні витрати	(3951)	(3656)
9	Витрати на персонал	(5280)	(4051)
10	Втрати від участі в капіталі	0	0
11	Інші витрати	(1632)	(1105)
12	Прибуток від операцій	6549	6379
13	Чисті витрати на формування резервів	(4987)	(5214)
14	Дохід/Збиток від довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
15	Прибуток до оподаткування	1562	1165
16	Витрати на податок на прибуток	(148)	(211)
17	Прибуток після оподаткування	1414	954
18	Чистий прибуток/збиток від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
19	Чистий прибуток/збиток банку	1414	954

Голова Правління ***О.А.Рябов***
Головного бухгалтера ***О.В.Чернявська***

Примітка "Зобов'язання банку які обліковуються на позабалансових рахунках"
за 3 квартал 2007 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	2	3	4	5
1	Гарантії, що надані	3069	18602	(15533)
2	Сумнівні гарантії та поручительства	0	0	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	0	0	0
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	22773	6477	16296
5	Надана застава	81882	30141	51741

Голова Правління ***О.А.Рябов***
Головного бухгалтера ***О.В.Чернявська***

Примітка "Окремі показники діяльності банку"
за 3 квартал 2007року

Рядок	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
1	2	3	4
1	Адекватність регулятивного капіталу (%)	37,76	Не менше 10%
2	Поточна ліквідність (%)	73,11	Не менше 40%
3	Рентабельність активів (%)	1,01	x
4	Негативно класифіковані кредити (тис. грн.)	17494,81	x
4.1	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями (%)		x
5	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0	x
6	Сума сплачених дивідендів за 2006 рік на одну:	0	x
6.1	Просту акцію	0	x
6.2	Привілейовану акцію		x
7	Перелік учасників (акціонерів) банку які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку	0	x

Голова Правління ***О.А.Рябов***
Головного бухгалтера ***О.В.Чернявська***

Баланс

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	32056	29689
2	Цінні папери, що рефінансуються Національним банком України	14053	-
3	Кошти в інших банках	22350	31613
3.1	Резерви під заборгованість інших банків	(140)	(56)
3.2	Резерви у відсотках до активу	0,62	0,18
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	16829	17750
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	15046	1135
5.1	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	(1)	(1)
5.2	Резерви у відсотках до активу	-	0,09
6	Кредити, що надані:	676674	517838
6.1	Юридичним особам	344316	384224
6.2	Фізичним особам	332358	133614
6.3	Резерви під заборгованість за кредитами	(18122)	(10549)
6.4	Резерви у відсотках до активу	2,68	2,04
9	Основні засоби	42509	19371
10	Нематеріальні активи	913	939
11	Нараховані доходи до отримання:	7024	4304
11.1	У тому числі прострочені нараховані доходи	2942	553
11.2	У тому числі сумнівні нараховані доходи	572	1118
11.3	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(2380)	(1387)
11.4	Резерви у відсотках до активу	67,72	83,06
13	Інші активи	1994	693
13.1	Резерви під інші активи	(27)	(22)
13.2	Резерви у відсотках до активу	1,97	13,09
15	**Усього активів**	**808778**	**611317**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
16	Кошти банків	32550	27755
17	Кошти юридичних осіб	461560	330960
18	Кошти фізичних осіб	178253	142226
21	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	2458	2329
22	Відстрочені податкові зобов'язання	4631	4631
23	Інші зобов'язання	21371	22876
24	**Усього зобов'язань**	**700823**	**530777**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
25	Статутний капітал	56000	36000
26	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	(26)	(32)
27	Емісійні різниці	41	54
28	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	41032	35343
29	Резерви переоцінки основних засобів, у тому числі:	3372	3488
29.1	Резерви переоцінки нерухомості	1964	1964
30	Резерви переоцінки цінних паперів	29	-
31	Прибуток/Збиток минулих років	115	61
32	Прибуток/Збиток поточного року	7392	5626
33	**Усього власного капіталу**	**107955**	**80540**
34	**Усього пасивів**	**808778**	**611317**

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках"

(тис. грн.).

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	2	3	4	5
1	Гарантії, що надані	13035	1120	11915
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	126345	64374	61971

АВТОЗАЗБАНК

03035, м. Київ, вул. Урицького, 45
тел. 251-12-32, 251-12-18, ф. 594-28-59
МФО 320940, ЕДРПОУ 19358784
www.avtozazbank.com
e-mail:bank@kiev.avtozazbank.com

Банківська ліцензія № 106 від 29.12.2001

Фінансова звітність АБ "АВТОЗАЗБАНК"
за третій квартал 2007 року

Звіт про фінансові результати

(тис. грн.).

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу	
		поточного року	попереднього фінансового року
1	2	3	4
1	Чистий процентний дохід:	31427	16789
1.1	Процентний дохід	73202	49829
1.2	Процентні витрати	(41775)	(33040)
2	Чистий комісійний дохід:	7019	3911
2.1	Комісійний дохід	7267	4128
2.2	Комісійні витрати	(248)	(217)
3	Торговельний дохід	1566	823
6	Інший дохід	471	970
7	**Усього доходів**	**40483**	**22493**
8	Загальні адміністративні витрати	(5997)	(5027)
9	Витрати на персонал	(11314)	(8342)
11	Інші витрати	(5465)	(4078)
12	Прибуток від операцій	17707	5046
13	Чисті витрати на формування резервів	(10061)	75
15	Прибуток до оподаткування	7646	5121
16	Витрати на податок на прибуток	(254)	(135)
17	Прибуток після оподаткування	7392	4986
19	**Чистий прибуток/збиток банку**	**7392**	**4986**

Примітка "Рахунки довірчого управління"

(тис. грн.).

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	2	3	4	5
2	Поточні рахунки банку-управителя з довірчого управління	20739	2864	17875
9	Усього за активними рахунками довірчого управління	20739	2864	17875
11	Рахунки установників	20739	2864	17875
14	Усього за пасивними рахунками довірчого управління	20739	2864	17875

Примітка "Окремі показники діяльності банку"

Рядок	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
1	2	3	4
1	Адекватність регулятивного капіталу[1] (%)	14,09	не < 10%
2	Поточна ліквідність[2] (%)	50,50	не < 40%
3	Рентабельність активів[3] (%)	1,38	x
4	Негативно класифіковані кредити (тис. грн.)	22179	x
4.1	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями (%)	2,66	x
5	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0,20	x
7	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10 % і більше відсотками статутного капіталу банку	1. ТОВ "Лізинг-Фінанс" - 41,40%; пряма участь; 2. ТОВ "Корнер" - 18,66%; пряма участь; 3. ТОВ "Омікс-Фінанс" - 13,35%; пряма участь. Всі учасники - резиденти України, код країни 804	x

Голова Правління ***Байрака В.М.***
Головний бухгалтер ***Діденко О.В.***

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ДП "Горлівський хімічний завод", повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів.

На конкурс для продажу виставляються активи ДП "Горлівський хімічний завод", які знаходяться за адресою: м. Горлівка, вул. Щербакова, 5: **1.** Конденсатор, інв. № 0008410070, 1984р., початкова ціна продажу - **4835,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 241,75грн. **2.** Конденсатор, інв. № 0008410071, 1984р., початкова ціна продажу - **4835,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 241,75грн. **3.** Трансформатор ТМФ 250, початкова ціна продажу - **1166,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 58,30грн. **4.** Трансформатор ТМ 400, інв. № 0024410931, початкова ціна продажу - **4664,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 233,20грн. *На конкурс для продажу виставляються активи ДП "Горлівський хімічний завод", які знаходяться за адресою: м. Горлівка, вул. Щербакова, 5 зі зниженням початкової ціни продажу на 5%:* **5.** Центрифуга ФГН - 1254К-7, інв. № 0004430124, 1990р., початкова ціна продажу - **32717,05грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 1635,85грн. **6.** Ел. Двигун 4А-22-100, інв. № 0010410021, 1991р., початкова ціна продажу - **2771,15грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 138,56грн. **7.** Ел. Двигун 4А-22-100, інв. № 0010410020, 1991р., початкова ціна продажу - **3297,45грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 164,87грн. **8.** Електродвигун СД КП -2-17-26-12К, інв. № 0006430067, 1988р., початкова ціна продажу - **18322,65грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 916,13грн. **9.** Стенд балансування коліс Elkon-K100, інв. № 0029420013, 1999р., початкова ціна продажу - **1905,70грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 95,29грн. **10.** Повітродувка ВВД-8, інв. №0004100057, початкова ціна продажу - **1761,91грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 88,10грн. **11.** Трансформатор ТМ 400, інв. № 0024410932, початкова ціна продажу - **4430,80грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 221,54грн. **12.** Насос АХ -200-150-500, інв. №0002420024, 1991р., початкова ціна продажу - **6506,55грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 325,33грн. **13.** Тепловоз маневровий ТЭМ - 2 №5004, івн. № 0027500002, 1975р., початкова ціна продажу - **274102,55грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 13705,13грн. **14.** Будка металева (2 один.), початкова ціна продажу - **3828,50грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 191,43грн. **15.** Трансформатор ТМ 1000/10, інв. № 0024400825, 1981р., початкова ціна продажу - **7911,60грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 395,58грн. **16.** Трансформатор ТМ 1000/10, інв. № 0024400826, 1981р., початкова ціна продажу - **7911,60грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 395,58грн. **17.** Будівля 34М (пожежна частина) площею-2889,2кв.м., огорожа та замощення які знаходяться за адресою: м. Горлівка, вул. Щербакова, 17а, 1978р., початкова ціна продажу - **472228,85грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 23611,44грн. **18.** Індивідуально - визначено майно для створення виробництва смол у кількості 143 наймен. у т. ч. будівля 604/4, площа - 576,7кв.м. 1989р., будівля 601/7 АБК, площа - 1170,6кв.м., 1989р., наружне господарство (склад сировини) та обладнання, яке знаходиться за адресою: м. Горлівка, вул. Щербакова, 19, початкова ціна продажу - **585751,95грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 29287,60грн.

Фіксовані умовами конкурсу:

1. Учасник не повинний мати заборгованості по податках та зборах, що буде підтверджуватися довідкою з обох організацій (ПФУ та ДПІ).
2. Переможець конкурсу зобов'язаний укласти договір купівлі - продажу на придбане майно протягом 5 календарних днів з дати підписання протоколу конкурсної комісії.
3. Переможець конкурсу зобов'язаний оплатити вартість майна грошовими коштами протягом 5 календарних днів з дати укладення договору купівлі - продажу.
4. Право власності повинно переходити після повної сплати ціни, визначеної за результатами конкурсу.
5. Демонтаж та вивіз обладнання, здійснюється за рахунок переможця конкурсу.
6. Переможець конкурсу повинен після укладення договору купівлі-продажу сплатити суму придбаного майна у встановлені строки з урахуванням ПДВ.
7. Переможець конкурсу, який відмовився від підписання протоколу, договору, на умовах продавця або в строк не сплатив вартість придбаного майна зобов'язаний сплатити неустойку підприємству - боржнику у розмірі 20% від покупної ціни майна.
8. Витрати по укладенню та нотаріальному посвідченню договору купівлі - продажу несе Переможець конкурсу.

Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський,8. Строк надання заяв 23 календарних днів з дати публікації в газеті до 13.00 год. 09 листопада 2007р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 19 листопада 2007р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 10.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський,8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі-продажу з керуючим санації ДП "Горлівський хімічний завод".
Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Постановою Господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) по справі № 6/54-07 від 08 жовтня 2007 р. визнано банкрутом Колективне сільськогосподарське підприємство «Есмань» (код ЄДРПОУ 14000788, п/р № 260059440 в Сумській ОД «Райффайзен банк «Аваль», МФО 337483, юридична адреса: 41455, Сумська обл., Глухівський р-н, с. Некрасове, вул. Пушкіна, 32). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чупруна Євгена Вікторовича (ліцензія серія АВ № 347189 від 05 вересня 2007 р., адреса: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49А).

Постановою Господарського суду Вінницької області від 25.09.2007 р. у справі № 10/104-07 про банкрутство Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Світанок», код ЄДРПОУ 03734613, Вінницька обл., Тульчинський р-н, с. Заозерне, вул. Жовтнева, 46, р/р 26007594865000 у Вінницькій філії «Приватбанку», МФО 302689 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Арбітражним керуючим (ліквідатором) призначено Чешковську Оксану Валеріївну (ліцензія АВ № 158487, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 2, к. 710, тел. 8 (0432) 520355). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з моменту виходу оголошення.

Господарським судом Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) 20 вересня 2007 р. винесено постанову за справою №3/102-Б про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури Товариства з обмеженою відповідальністю «Будівельник», код ЄДРПОУ 13546155, юридична адреса: 13200, Житомирська область, Чуднівський район, смт. Чуднів, вул. 50-річчя Жовтня, 59.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сушкова Віктора Васильовича, що проживає: м. Житомир, вул. Офіцерська, 12, кв. 29, ліцензія АВ №307437 від 04.05.2007 р., тел.: 8-097-39-404-22.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

18 жовтня в Україні мінлива хмарність. Без істотних опадів, лише вдень на крайньому заході очікуються невеликі дощі. Вночі та вранці місцями туман. Вітер західний, південно-західний, 5—10 м/с. Температура вночі 2—7° тепла, на узбережжі морів 10—14°; вдень 13—18°, у південній частині 17—22°; в Карпатах уночі близько 0°, вдень 5—10° тепла.

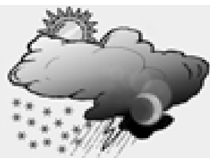

■ З УСЬОГО СВІТУ

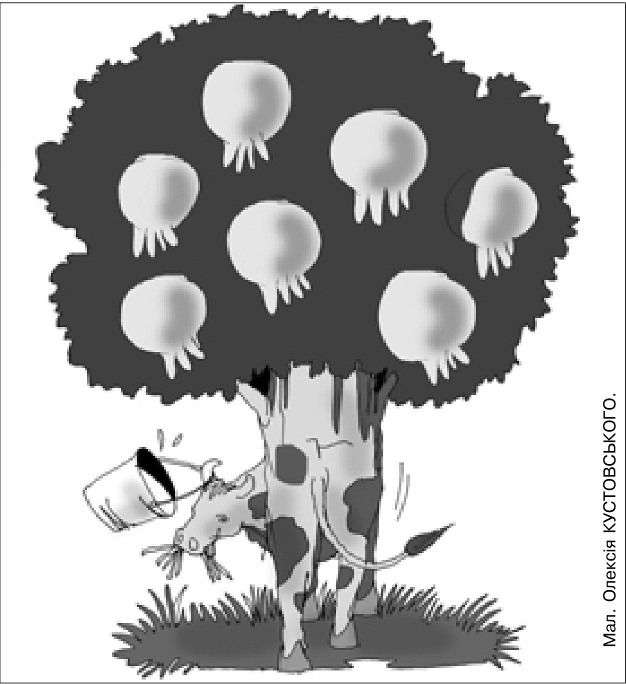

Дійні дерева

Незвичайні дерева можна зустріти в центральноамериканських лісах. Є екземпляри, що цілком можуть замінити... корову, а є такі, що не тільки «доїти» — навіть підійти до них небезпечно. Утім, про все по черзі. Росте в Коста-Риці «коров'яче дерево». Якщо в його корі зробити надрізи навскіс, то потече сік, що ні кольором, ні смаком від коров'ячого молока не відрізняється і навіть слугує замінником молочних продуктів. Досвідчені «доярі» одержують до півлітра в день з кожного стовбура. Місцеві жителі охоче культивують деревних «корів». А от, скажімо, у сусідніх країнах є породи дерев, від яких варто триматися подалі. Наприклад, «динамітне дерево». Його дозрілі плоди розміром з великий гарбуз вибухають, розкидаючи на всі боки гострі зазубрені уламки. Інша річ у нас — простенько і без надмірностей: горіх, калина, горобина, яблуні, груші...

Прозорий чай

Про те, що Індія дає третину світового виробництва чаю, можна прочитати в будь-якому довіднику. А от про те, що більша частина цієї третини проходить через багатоповерховий будинок у центрі Калькутти, знає не всякий його поціновувач. Тут проводять чайні аукціони. Але купити чай, не оцінивши його достоїнств, неможливо, тому дегустують напій теж тут. Тисячі оптових партій проходять щороку через Калькутту, але ж чай чаю ворожнеча. Тому тітестери (так називають дегустаторів чаю) розробили складну систему оцінок. Ось чай розлито по чашках — один грам заварки на 50 міліграмів окропу, — постояв шість (ні більше, ні менше) хвилин, дегустатори обговорили колір, і, нарешті, — перший ковток... «Так... — лунає голос, — чай прозорий, міцний, густий...» «А цей — мутний, рідкий...» Є навіть така оцінка — «скриневий» (це коли відчувається дерев'яний присмак від скрині-коробки, в якій зберігали зразок). Найгірший чай — «сирний» (мало того, що в коробці зберігався, ще й деревина неякісна).

Посередники чаклунів

Маленькі глиняні «домни» для виплавки металу ще існують у віддалених районах багатьох країн світу. І в Камеруні теж. Наприклад, у народності матакамів, що живе в горах Мандара. Звичайно, ніж і леміш можна купити. Але краще зробити самому. Зрозуміло, не просто в примітивному горні-«домні» виплавити добрий метал. Але можна постаратися. Наприклад, вимовити відповідне заклятття. Закропити горн кров'ю жертовної курки (тут і досі вважають ковалів посередниками між простими смертними і могутніми підкорювачами вогню, чи то пак чаклунами). А якщо на печі немає магічних знаків — це і зовсім не піч: гарний метал з неї не вийде, усі знають. Тому будівлю горна завжди завершували нанесенням малюнка. А далі починалася майстерність.

Коло пошани

У рибалок-спортсменів, що збираються на змагання до мексиканського міста Гуаймаса, є приказка: «Піймати легко — вивезти важко». Ще б пак, адже вони вудять не яких-небудь лящів або карасів, а змагаються у лові найближчих родичів меч-риби — вітрильників. Довжина цих риб буває більше трьох метрів, а вага досягає ста кілограмів. От і спробуй помірятися силою з такою рибиною, якщо за правилами змагань спортсмен не має права вдаватися до сторонньої допомоги. Зате, коли пощастить, вдалий рибалка обов'язково зробить коло пошани центральними вулицями портового міста.

Добре мати таких друзів!

■ НЕВИГАДАНІ ІСТОРІЇ

Якось у редакції нашого тижневика ми пили чай з відомим українським кінодраматургом Євгеном Онопрієнком і говорили про цензуру, ідеологічне пригнічення у тоталітарному суспільстві, минулому і сьогоденні українського кіно, гарні та погані сценарії... «А знаєте, як їх приймали у нас у радянські часи?» — раптом запитав метр, і по його очах, що блиснули, ми зрозуміли: зараз почуємо ще одну кіноісторію.

Євген Федорович відставив убік чарочку з чаєм і почав свою розповідь:

— Отож, методика була такою. Спершу автор подає заявку. Студія (худрада, головний редактор, директор) її затверджує, авторові виплачують аванс, і він пише сценарій. Потім студія його приймає, після чого сценарій направляється в Держкіно. Там його знову розглядають, і тільки потім — до Москви. За нею — останнє слово...

Хоча, заради об'єктивності, треба сказати, що Україна й сама мала право запускати у виробництво фільми. Проте чиновники перестраховувалися, намагаючись догодити союзному керівництву. Юридично справа мала такий вигляд: факт прийняття студією сценарію за договором означав, що авторові повинні відразу видати гонорар. Але, прийнявши сценарій, студія ніколи його не оплачувала, не одержавши позитивного рішення Москви. Правда, загравши з впливовою Спілкою письменників, директор студії так званим письменницьким генералам виплачував гонорари відразу (а сценарій могли потім і зовсім списати в макулатуру).

І от черговий ставленик ЦК компартії — в кріслі директора. Запрошує друга: «Пиши заявку». «Так я ж не вмію», — відповідає той. «Не біда, візьми ось ці подивися», — заспокоює директор. Приятель списує і зразки, і сюжет. Директор, дочекавшись слушної нагоди, коли найпринциповіші редактори пішли у відпустку, швидко оформляє прийняття сценарію студією. Приятель — відразу в касу за гонораром. А потім цей нікчемний сценарій летить у кошик. (Справа в тім, що в кошторисі сценарних витрат закладені були і гроші на оплату невдалих робіт — діло творче, і невдачі не виключені). Хоч як би там було, а 6 тисяч карбованців (колишня ціна сценарію) вже отримані і поділені. І ніяка перевірка не присікається!

Врешті директор студії, що розвалив її, розікрав, повинен бути звільнений. Принципові люди склали товстий том (з 700 сторінок!) переліку порушень, за кожне з яких передбачена серйозна відповідальність. Зрештою порушення розглядаються в нашому ЦК. Доповідає чиновник — друг директора. Тут уже нікуди не дінешся від фактів — сотні сторінок компромату навіч. І друг підбиває підсумок: «Висновок такий, — каже він. — Відділ вважає за можливе залишити директора на посаді, тому що всі порушення він через недосвідченість вчинив і тепер їх ніколи не повторить».

Кажуть, сивий, досвідчений Перший лише покрутив головою, засміявся і сказав лише: «Добре мати таких друзів». Словом, директора залишили «керувати» далі. І от з одного боку — все це, а з другого, усупереч усьому, — було кіно. І кіно світового класу! Тепер таких директорів немає, немає тепер і кіно, — невесело підсумував співрозмовник. — Хіба що кінобайки залишилися...

В. Н.

Чи задоволені ви собою?

■ ТЕСТ

Від самооцінки людини багато в чому залежить усе її життя. За статистикою, люди, які високо цінують свої достоїнства, набагато швидше підіймаються кар'єрними сходами, знаходять красивих вірних дружин, а друзі легко дають їм у борг. Людина, що незадоволена собою (незважливо — зовнішністю чи розумом), часто потрапляє у залежність від інших людей. Вона ніколи не насміліться зробити рішучий крок, навіть якщо знає, що цей крок може привести її до щастя. Якщо ви хочете знати, наскільки ваше щастя залежить від вас самих, дайте відповіді на запитання цього тесту.

1. Чи хотіли б ви народитися знову, почати життя з чистого аркуша? (Так — 4, ні — 16 балів).

2. У вас є яке-небудь хобі? (Так — 18, ні — 5 балів).

3. Коли вам щось не вдається, ви можете сказати: «Таке може статися тільки зі мною»? (Так — 6, ні — 12 балів).

4. Чи радієте ви, коли помічаєте, що хтось вам заздрить? (Так — 16, ні — 2 бали).

5. Чи страждає ваше самолюбство від того, що хтось вважає вас несимпатичною, нудною людиною (Так — 3, ні — 12 балів).

6. Чи знаходите ви розраду в тому, що у вашого знайомого відбулися такі неприємності, як у вас? (Так — 18, ні — 5 балів).

7. Чи мучитеся ви, коли бачите, що хтось робить якісь речі краще за вас? (Так — 2, ні — 16 балів).

8. Чи мрієте ви виграти велику суму в лотерею? (Так — 4, ні — 20 балів).

9. Чи пришвидшується ваш пульс, коли ви дізнаєтеся, що знайомі, близькі зробили дорогі покупки? (Так — 1, ні — 12 балів).

10. Чи любите ви один виступати перед численною аудиторією? (Так — 16, ні — 3 бали).

Більш як 120 балів. Ви надзвичайно задоволені собою. Але подумайте: можливо, вам не вистачає критичного, реального погляду на самого себе? Запитайте про це своїх друзів та близьких.

Від 60 до 120 балів. Ви досить задоволені собою, але вас не можна назвати самовпевненим чи самозакоханим.

Менше 60 балів. На жаль, не можна сказати, що ви задоволені собою. Ще раз грунтовніше та відвертіше дайте відповіді на питання — може бути, що результат зміниться.

Фото з архіву «Голосу України».

Сторінку підготував Віктор НІКІПЄЛОВ

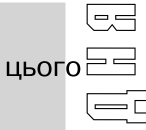

17 ЖОВТНЯ

■ **1918.** Гетьман П. Скоропадський затвердив постанову про організацію добровільних дружин для підтримання законності і порядку в державі.

■ **1923.** Народився Володимир Уткін, ракетобудівник.

■ **1937.** Народилася оперна співачка, Шевченківський лауреат Нонна Суржина.

■ **1961.** У Москві розпочався XXII з'їзд КПРС, який, зокрема, проголосив, що «нинішнє покоління радянських людей житиме при комунізмі».

■ **1963.** Помер поет Іван Нехода.

■ **1963.** Відкриття першої черги Північно-Кримського каналу.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн. для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 3627

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12.

Зам. 9-1-156

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»